

GRATIS

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

ŚRODA 9 LISTOPADA 1949 ROKU

Nr 307 (1232)

Wspaniała defilada w Moskwie

Ludność Stolicy ZSRR manifestuje na rzecz pokoju i braterstwa wszystkich narodów świata

MOSKWA (PAP) — Poniedziałkowe uroczystości poświęcone 32-jej rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej rozpoczęły się tradycyjną defiladą wojsk garnizonu moskiewskiego na Placu Czerwonym.

Od wczesnego ranka formacje wojskowe rozstawiały się potężnymi czworobokami naprzeciwko Mauzoleum i skupiały się na przyległych ulicach. Na gmachu Rady Ministrów ZSRR naprzeciwko murów Kremla widniały ogromne czerwone sztandary, portrety Lenina i Stalina, herby 16 republik radzieckich i transparenty z hasłami jubileuszowymi.

Na trybunie Mauzoleum zajęli miejsca przywódcy partii bolszewickiej i kierownicy rządu radzieckiego.

Na trybunach zbrali się przedstawiciele społeczeństwa radzieckiego, działacze kultury i sztuki, wybitni stachanowcy. Obecni są również akredytowani w Moskwie przedstawiciele dyplomatyczni, a wśród nich charge d'affaires RP J. Zambrowicz. Liczne reprezentowane są delegacje zagraniczne przybyłe na obchód rocznicy Wielkiej Rewolucji, m. in. delegacje z krajów demokracji ludowej, z Chin, Korei i demokratycznych Niemiec, jak również weteran francuskiego ruchu robotniczego Marcel Cachin.

Minister sił zbrojnych ZSRR, marszałek Wasilewski odebrał raport od dowodzącego defiladą generała Artemiewa, po czym przejechał przed frontem wojsk, składając im życzenia z okazji 32-jej Rocznicy Października.

Przemówienie Marsz. Wasilewskiego

Następnie marszałek Wasilewski wygłosił z trybuny Mauzoleum przemówienie do wojska i ludności Związku Radzieckiego.

Marszałek Wasilewski podkreślił imponującą sukcesy osiągnięte przez naród ZSRR w dziedzinie przedmiotowego wykonania pięcioletniej wojennej, stwierdzając, że sukcesy te idą w parze z systematycznym wzrostem dobrobytu mas pracujących ZSRR. Sukcesy Związku Radzieckiego — oświadczył Marszałek Wasilewski — to świadectwo triumfu idei Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Sytuację w Związku Radzieckim mówca przeciwstawił położeniu w krajach kapitalistycznych, w których pogłębiają się trudności gospodarcze i przeciwności polityczne. Imperiałizm: szukając wyjścia z tych trudności i przeciwności w dalszym atakowaniu praw ludności pracującej swoich krajów i wzmoczeniu przygotowań do nowej wojny. W tym celu stosują oni wszelkie środki, uciekają się do prowokacji i szpiegostwa, korzystają z usług prawicowych socjalistów i zradzieckiej bandy Tito.

Związek Radziecki pod wodzą Wielkiego Stalina — oświadczył marszałek Wasilewski — prowadzi konsekwentną i niezłomną walkę o pokój, o bezpieczeństwo i o przyjaźń między narodami. Ta polityka Związku Radzieckiego cieszy się ak-

tywnym poparciem wszystkich wolenników pokoju i demokracji.

Marszałek Wasilewski zakończył swe przemówienie okrzykami na cześć Związku Radzieckiego i na cześć wielkiego wodza całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Na trybunach rozległy się hukne oklaski. Artyleria dała salwy honorowe, a orkiestra wojskowa, składająca się z tysiąca ludzi, odegrała hymn Związku Radzieckiego.

Defilada na Placu Czerwonym

Przed trybunami na Placu Czerwonym przyciągały kolejno w świetnym orydku bataliony słuchaczy Akademii Wojskowych, szkół oficerskich i podoficerskich różnych rodzajów broni, oddziały piechoty i kawalerii. W chwili, gdy defilowały pierwsze oddziały wojska, ukazało się nad Placem Czerwonym lotnictwo.

Najpierw przyciągnęły eskadry potężnych radzieckich „twardz latających”, a za nimi trójkami, eskadrami, pulkami — samoloty myśliwskie i to wyłącznie odrzutowe. Leciały one z szybkością przewyższającą szybkość głosu w idealnie utrzymanym szyku.

W ślad za kawalerią wjechały na Plac Czerwony, poprzedzone oddziałami motocyklistów dywizje wojsk zmotoryzowanych, zaopatrzone wspólnie w artylerię, miotacze min i broń pancerną. Pułk za pulkiem przebiegały gwardziści radzieccy, którzy na polu bitwy z najeźdźcą hitlerowskim zdobyli zaszczyt noszenia sztandarów gwardii z podobizną wielkiego Lenina.

Przez Plac Czerwony przeszła kolumna zmotoryzowanych wojsk desantowych, następnie znowu artyleria — od małych dział przeciwzołgowych do potężnych moździerzy, artyleria ciężka i najcięższa.

Po defiladzie rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Obrzmiała kolumna w różnorodnych kostiumach szły dziesiątki tysięcy sportowców radzieckich. Za sportowcami kroczyły długie szeregi robotników i naukowców, studentów i artystów, ludność wszystkich dzielnic stolicy ZSRR. Nad manifestantami — las sztandarów i transparentów. Liczne napisy stwierdzają, że ludność radziecka, chlubiąc się swymi sukcesami, cieszą się również szczerze i głęboko z sukcesów mas pracujących bratnich krajów demokracji ludowej — Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, Węgier, Albanii, ze zwycięstw wielkiego narodu chińskiego i z faktu nieustannego wzmacniania się obozu pokoju. W pochodzie niesiono portrety Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta, wodza narodu chińskiego Mao-Tse-Tunga, Prezydenta Czechosłowacji Gottwalda, generalnego sekretarza Węgierskiej Partii Pracujących Rakosiego, sekretarza KC Rumuńskiej Partii Robotniczej Georgiu Deja, sekretarza KC Komunistycznej Partii Bułgarii Czerwenkowa, premiera albańskiego Envera Hođy i innych czolowych działaczy krajów demokracji ludowej.

Potężna manifestacja ludności mo-

skiewskiej przyciągnęła się do późnych godzin popołudniowych. Wywarła ona niezwykle silne wrażenie na gościach zagranicznych. Marcel Cachin, patrząc z głębokim wzruszeniem na szeregi demonstrantów powiedział:

„Demonstracja ta jest żywą ilustracją do słów referatu tow. Malenkowa, żywym dowodem, że narody Związku Radzieckiego widzą swój cel w niezłomnej walce o powszechny pokój, bezpieczeństwo, postęp i szczęśliwą przyszłość”.

Masy pracujące całego świata manifestują na cześć bohaterskiego narodu radzieckiego

W Anglii

LONDYN (PAP) — W Londynie odbyła się w niedzielę uroczystość z okazji 32 Rocznicy Rewolucji Październikowej.

Zamienila się ona w najpotężniejszą od czasu wojny manifestację na rzecz pokoju i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.

Wielka sala Empress Hall zgromadziła ponad 9 tys. londyńczyków. Przy stole przewodniczącym zasiadł charge d'affaires ambasady radzieckiej w Londynie, ambasadorowie Polski i Czechosłowacji, charge d'affaires Bułgarii, minister pełnomocny Rumunii oraz członkowie radzieckiej delegacji kulturalnej z akademikiem Wolginem na czele, posłowie parlamentu brytyjskiego Pritt i Platt-Mills, prof. Crowther, generalny sekretarz górników brytyjskich Arthur Horner, przewodniczący szkockiego kongresu związków zawodowych Pearson, burmistrz londyńskiej dzielnicy Fulham i inni.

Wiec zagal przewodniczący Brytyjsko - Radzieckiego Towarzystwa Przyjaźni, ks. Stanley Evans, 9-tysięczny tłum powstał z miejsc skandując powoli słowa Jępeszy powitalnej, skierowanej do narodu radzieckiego. Depesza ta głosi:

Słowa przyjaźni i podziwu płyną do Moskwy ze wszystkich krajów

„Do naszych przyjaciół ludów Związku Radzieckiego i ich wielkiego wodza, Józefa Stalina! Londyńczyki zbrani na dzisiaj-szej uroczystości witają wspaniałe osiągnięcia Związku Radzieckiego. Wasz postęp przynosi nadzieję całej ludzkości, żyjącej w opłanym przez kryzys świecie. Wasze nieugięte stanowisko w obronie pokoju i na rzecz zakazu produkcji bomby atomowej wzbudza szacunek wszystkich postępowych milijonów pokój lu-

dzi. Witając was pozdrawiamy jednocześnie waszego wielkiego przywódcę Stalina, który będzie obchodził 70 rocznicę swych urodzin w przyszłym miesiącu. Zapewniamy was, że nigdy nie zapomnimy waszych wspaniałych zwycięstw w walce przeciwko wspólnym wrogom hitlerowskim. Niech żyje Związek Radziecki! Niech żyje przyjaźń brytyjsko-radziecka!”

Wiec zakończył się odśpiewaniem „Pieśni przyjaźni” kompozytora angielskiego Allana Busha, skomponowanej specjalnie na tę uroczystość.

Minister Obrony Narodowej RP Marszałek Polski Konstanty Rokossovski

Nowe wspaniałe zwycięstwa Chińskich Wojsk Ludowych

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, że Armia Ludowa wyzwoliła miasto Patung, ważny port na rzece Jang - Tse. Wojska kuomintangowskie wycofały się w popłochu z miasta w kierunku zachodnim.

Wielki do niewoli przeszło tysiąc żołnierzy i oficerów. Wojska Ludowe zdobyły przy tym 22 działa, 70 ciężkich karabinów maszynowych i dwa statki rzeczne.

Z wyspy Kimmien, leżącej w pobliżu portu Amoy oddział złożony z kilkuset żołnierzy i oficerów kuomintangowskich przypłynął na pokładzie parowca i poddał się Wojskom Ludowym.

Uroczysta Akademia w Łodzi

Członkowie Prezydium Akademii

Uroczysta akademii w 32 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zgromadziła przedstawicieli łódzkiego świata prac. nauki i sztuki.

Włókniarze domagają się kart oszczędności

Akcja która przyniesie państwu miliardy złotych oszczędności

Wielką troskę o rozszerzenie i pogłębienie systemu oszczędzania wykazują robotnicy przemysłu włókienniczego.

Niezwykle charakterystyczny jest list nadesłany przez przodownika pracy — tkacza z PZPB w Pabianicach, ob. Śniadego — odznaczony orderem „Sztandaru Pracy”.

W liście tym czytamy m. in.: „Ja, jako tkacz na 8-miu krosnach, oszczędnie gospodarzę materiałem, z którego wyrabiam tkaninę.

Od czasu rozpoczęcia walki o oszczędność zmniejszyłem np. ilość odpadków o połowę. Obliczam sobie, że jeśli w ciągu 8 godzin na 8-miu krosnach wyrabiam 500 cewek wátku, oszczędzam jedną dwudziestą wátku na

każdej cewce. Daje to dziennie prawie kilo wátku, który uratowany jest dla produkcji — nie poszedł do odpadków. Kilogram takiego wátku kosztuje 600 zł a więc dziennie robię prawie 600 złotych oszczędności. Rocznie daje to setki tysięcy złotych. Podobne oszczędności uzyskuje przy obrabianiu osnów do końca.”

W dalszym ciągu swego listu ob. Śniadego pisze: „Należałoby spisywać oszczędności każdego robotnika. Należy według mego zdania wprowadzić Kartę Oszczędności. W karcie tej notowało by się oszczędności uzyskiwane przez pracownika.”

Podobnej treści są i dalsze nadesłane do Zarządu Głównego Zw. Włókniarzy listy robotnicze z innych branż przemysłu włókienniczego.

W Czechosłowacji

PRAGA (PAP) — Czechosłowacja uroczystość uczela 32-gą rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej.

W potężnej manifestacji w Bernie Morawskim, która zgromadziła 120 tysięcy osób, wzięły udział delegacje radziecka i polska z członkiem Akademii Nauk ZSRR, prof. Udalcowem i ministrem Rumbińskim na czele. Przemówienie wygłosił premier Zapotocky, który podkreślił głęboką sympatię, jaką żywi lud czechosłowacki dla ideałów Wielkiej Rewolucji Październikowej.

W Ostrawie do wielotysięcznych rzesz górników i robotników przemówił minister Obrony Narodowej, generał Swoboda, który oświadczył m. in., iż święto Wielkiej Rewolucji Październikowej jest nie tylko świętem narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, lecz również świętem wszystkich sił demokratycznych i postępowych — walczących o pokój.

Na Węgrzech

BUDAPESZT (PAP) — Na centralnej akademii, zorganizowaną w budapeszteńskiej Operze Państwowej z okazji 32-jej rocznicy Rewolucji Październikowej przybyli: przewodniczący prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej Szakasits, członek rządu z premierem Dobi na czele, członkowie Biura Politycznego Węgierskiej Partii Pracujących, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz społeczeństwa stolicy.

Na akademii odczytano treść depeszy, wystosowanej przez węgierskich ludzi pracy do Generalissimusa Stalina.

General Czujkow przewodniczącym Radzieckiej Komisji Kontrolnej w Niemczech

MOSKWA (PAP) — Rada Ministrów ZSRR mianowała generała Czujkowa przewodniczącym Radzieckiej Komisji Kontrolnej w Niemczech.

Jak wiadomo komisja ta została utworzona na miejsce radzieckiej administracji wojskowej. Zastępcą przewodniczącego Komisji Kontrolnej mianowany został Semicznastow, doradca politycznym komisji — Semienow.

Tow. wicepremier Hilary Minc do pracowników przemysłu skórzanego

W związku z przedterminowym wykonaniem 3-letniego planu produkcji w przemyśle skórzanym, które nastąpiło dnia 25 ubiegłego miesiąca, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wicepremier Hilary Minc, nadesłał na ręce naczelnego dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego w Łodzi, mgra Zdzisława Kaszuby, depeszę następującej treści:

„Robotnikom, pracownikom inżynieryjno-technicznym i administracyjnym przemysłu skórzanego przesyłam z powodu wykonania planu 3-letniego — podziękowanie.”

W tym samym czasie Komitet Łódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej nadesłał do Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego pismo, w którym wyraża podziękowanie całemu zatrudnionemu personelowi z organizacją partyjną na czele, za włożony wysiłek w odbudowę gospodarczą Polski Ludowej.

Na zakończenie swego listu Komitet Łódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej życzy pracownikom przemysłu skórzanego dalszej owocnej pracy na odcinku produkcyjnym w realizowaniu planu 6-letniego.

ZWYCIĘSTWO SOCJALIZMU I DEMOKRACJI NA CAŁYM ŚWIECIE JEST NIEUNIKNIONE

Przemówienie tow. G. Malenkowa na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów w XXXII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP). — W niedzielę 6 bm. o godz. 19-ej czasu moskiewskiego w Wielkim Teatrze ZSRR rozpoczęło się uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone uczczeniu 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

W prezydium zasiadają przywódcy Partii Bolszewickiej i Rządu Radzieckiego. Sala przyjmuje burzliwą owacją wniosek o wybranie prezydium honorowego w osobach członków Biura Politycznego KC WKP(b) z J. Stalinem na czele.

G. Malenkow zabiera głos, by wygłosić przemówienie o 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Towarzysze!

Narody Związku Radzieckiego i nasi przyjaciele za granicą święcą dzisiaj 32 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Naród radziecki z uzasadnioną dumą spogląda na wyniki swej walki i pracy. Czasy, w których żyjemy, towarzysze, wejdą do historii naszej Ojczyzny, jako wielka epoka stalinowska. Nigdy jeszcze w dziejach naszej ojczyzny nie były tak zespolone pomiędzy sobą narody, zamieszkujące jej niezmiernie przestrzenie.

Ważną i nienawidzoną między narodami, jakie panowały przed Rewolucją, od dawna już ustąpiły w naszym kraju niebezpieczna i braterskiej współpracy wszystkich ludów. W ramach wielkiej wzajemnej przyjaźni narodów Związku Radzieckiego znalazły ujście siły twórcze narodów wielkich i małych.

Nigdy na przestrzeni całej swej

historii Ojczyzna nasza nie miała tak sprawiedliwie i dobrze zakreślonych granic państwowych. Spójrzcie na mapę. Na Zachodzie — Ukraina skupiła — w jedną rodzinę cały naród ukraiński. Usunięta została niesprawiedliwość historyczna w stosunku do granic Białorusi i Mołdawii. Na Zachodzie nie ma już Prus Wschodnich — tej odwiecznej bazy wypadowej najazdu na naszą ojczyznę. Nieco bardziej na północ — wytyczone zostały trwale nowe granice, odpowiadające interesom umocnienia obrony Leningradu. Na Dalekim Wschodzie, w nowej roli obrońcy bezpieczeństwa naszej Ojczyzny występuje szereg wysp Kurylińskich, a Sachalin połączony znowu w jedną całość, odgrywa w obronie Związku Radzieckiego większą rolę niż dawniej połowa tej wyspy.

Nigdy jeszcze na przestrzeni całej swej historii Ojczyzna nasza nie była otoczona tak przyjaznymi wobec naszego państwa sąsiednimi krajami. Ze Związkiem Radzieckim graniczą obecnie: zamiast wrogiemu wobec Rosji państwu polskiemu — przyjazna Demokracja Polska Ludowa, zamiast rozczłonkowanej przez hitlerowców Czechosłowacji, do nie dawna jeszcze cierpiącej pod jarzmem zaborców faszyzowskich — przyjazna Czechosłowacja Ludowo-Demokratyczna, zamiast byłego wasala Niemiec hitlerowskich — przyjazna Węgierska Republika Ludowa, zamiast wrogiemu wobec Związku Radzieckiego Rumunii — przyjazna Rumuńska Republika Ludowa, zamiast dawnej Bulgarii — przyjazna Węgierska Republika Ludowa, zamiast wrogiemu wobec Związku Radzieckiego Rumunii — przyjazna Rumuńska Republika Ludowa, zamiast dawnej Bulgarii — przyjazna Węgierska Republika Ludowa, zamiast wrogiemu wobec Związku Radzieckiego Rumunii — przyjazna Rumuńska Republika Ludowa, zamiast dawnej Bulgarii — przyjazna Węgierska Republika Ludowa.

Nasz naród wierzy głęboko w słusność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska, ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

nia z narodami Związku Radzieckiego, na Wschodzie ze Związkiem Radzieckim graniczy Mongolska Republika Ludowa, złączone z nami wieloletnią przyjaźnią, naszym przyjaznym sąsiadem jest młoda Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, i wreszcie, miast ujarzmionych przez drapieżnych kapitalistów zagranicznych Chin mamy obecnie na Wschodzie wielkiego sąsiada — przyjazną nam wolną Chińską Republikę Ludową.

Witając 32-ą rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, ludzie radzieccy pełni są niezachwianej wiary w powodzenie dalszego marszu naszego kraju naprzód drogą do komunizmu. W gigantycznym współzawodnictwie dwóch systemów — systemu socjalizmu i systemu kapitalizmu — widać jasno przewagę systemu socjalistycznego.

Dość wspomnieć, że Związek Radziecki na przestrzeni 32 lat swego istnienia wytrzymał dwie ciężkie wojny — wojnę 1918 — 1920 roku przeciwko wrogom we wnętrzu i zewnątrz oraz wielką wojnę ojczyzną w latach 1941 — 1945 przeciwko zaborcom hitlerowskim. Równocześnie wiadomo, że Stany Zjednoczone, najsilniejszy kraj kapitalizmu, ponad 80 lat rozwijały się w gruncie rzeczy w warunkach wojny, gdy nikt nie przeszkadzał im w budowie swej gospodarki. Kto chce ocenić rzetelnie i obiektywnie sukcesy socjalistycznego systemu gospodarki, ten nie powinien zapominać o tej ważkiej okoliczności.

Nasz naród wierzy głęboko w słusność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska, ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

zy i sowchozy zwiększyły pogłowienie bydła rogatego o 20 procent, pogłowienie owiec o 13 procent i pogłowienie świń o 72 procent. W obecnej chwili przeprowadza się pomyślnie do końca dostawy zboża i innych produktów gospodarki rolnej. W bieżącym roku kołchozy i sowchozy dostarczyły państwu o 128 milionów pudów więcej zboża niż w roku ubiegłym. Znacznie więcej dostarczono również nasion olejnych, buraka cukrowego, mięsa, mleka i innych produktów gospodarki rolnej.

Mamy więc prawo stwierdzić, że nasz przemysł i nasza gospodarka rolna wkroczyły w fazę dalszego, potężnego rozwoju. Wszystko to stwarza nowe możliwości dalszego podwyższenia materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu radzieckiego.

W odróżnieniu od kapitalistycznego systemu gospodarki — socjalizm jest nie do pomysłienia bez codziennej troski państwa o podniesienie dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego mas pracujących — i na tym polega prawo rozwoju socjalizmu.

W trosce o podniesienie stopy życiowej mas pracujących, rząd przeprowadził w końcu 1947 roku, po reformie walutowej i przeniesieniu systemu karłkowego, obniżkę cen towarów powszechnego użytku. W następstwie tej obniżki cen, ludność zyskała w ciągu roku około 86 miliardów rubli.

Dalszy rozwój gospodarki narodowej ZSRR, wzrost produkcji towarów powszechnego użytku i nowe osiągnięcia w dziedzinie obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej, stworzyły możliwość dokonania powtórnej obniżki cen, która została też przeprowadzona do dnia 1 marca r. b. Dzięki obniżce cen ludność zyskała dodatkowo, na wszystkich odcinkach handlu detalicznego, około 71 miliardów rubli w ciągu roku. W wyniku pierwszej i drugiej obniżki cen wzrosła zdolność nabywcza rubla i poprawił się kurs rubla radzieckiego w porównaniu z kursem walut zagranicznych. Podniosła się realna płaca zarobkowa robotników i inteligencji, obniżyły się wydatki chłopów na zakup artykułów przemysłowych.

Narodowi radzieckiemu nie grozi żadna „marshallizacja”, nie wisi nad nim stała groźba obniżenia stopy życiowej, obniżenia realnej płacy zarobkowej, jak to się dzieje w krajach kapitalistycznych.

nych. Nad narodem radzieckim nie wisi, jak miecz Damoklesa, groźba nędzy i bezrobocia. Wręcz przeciwnie, w Związku Radzieckim każdy pracujący, otrzymując wynagrodzenie stosownie do swych zdolności za swą pracę, ma wszelką możliwość podwyższenia swej stopy życiowej.

Rozwija się budownictwo mieszkaniowe na wielką skalę. W ciągu 3 lat i 9 miesięcy pięć latki powojennej, przedsiębiorstwa państwowe oraz instytucje, rady miejskie i ludność, korzystająca z pomocy państwa, zbudowały i odbudowały w miastach i osiedlach robotniczych mieszkania o ogólnej przestrzeni ponad 61 milionów metrów kwadratowych. W ośrodkach wiejskich odbudowano i zbudowano w tym samym okresie czasu ponad 2 miliony domów mieszkalnych.

Znaczne sukcesy osiągnięto w dziedzinie nauki, kultury i sztuki.

Ostatnio, harmonijna współpraca nauki z produkcją, uczonych z pracownikami, robotnikami, inżynierami, technikami, agronomami i kołchoznikami niewątpliwie się wzmacnia.

Prawdziwa nauka, związana z życiem, zrywa bez litości ze wszystkimi przestarzałymi tradycjami, nie znosi bezwładu, rutyny, obojętności wobec tego co nowe i co kiekuje. Przemysłowa nauka w warunkach społeczeństwa socjalistycznego śmiało patrzy w przyszłość. Państwo socjalistyczne stwarza jak najbardziej pomyślane warunki dla rozwoju nauk. Nauka radziecka otwiera nieograniczone możliwości wykorzystania nieprzepracowanych bogactw naszej ojczyzny, służy wiernie umocnieniu jej siły i potęgi.

Nauka radziecka kieruje się myślą o służbie dla sprawy pokoju i rozkwitu naszej ojczyzny. Jeśli energia atomowa w ręku imperialistów stanowi źródło produkcji śmiercionośnych narzędzi, srodek zastraszenia, instrument szantażu i przemocy — to w ręku ludzi radzieckich może ona i powinna być potężnym środkiem niebezpiecznego dotychczas postępu technicznego, dalszego szybkiego wzrostu sił wytwórczych naszego kraju.

Wraz ze wzrostem sił wytwórczych naszego kraju rozwija się kultura narodów ZSRR — socjalistyczna w treści, narodowa w formie. Naród radziecki kocha i ceni sztukę i literaturę piękną, odzwierciedlającą wiernie, na podstawie metody realizmu socjalistycznego, bogate, bujne życie na

szego kraju, wyteżoną i ofiarną pracę ludzi radzieckich — budowniczych komunizmu. Partia i rząd otaczają stałą troską ideowo-artystycznym rozwojem sztuki i literatury. W Związku Radzieckim sztuka i literatura służą ludowi, są z nim zespolone nierozdzielnie, z nim wiążą. Naród radziecki do konu wielkiej twórczej pracy. Rzeczą godną uwagi jest przy tym fakt, że na wszystkich frontach naszego wielkiego budownictwa socjalistycznego, we wszystkich gałęziach narodowej gospodarki, techniki, nauki, sztuki, co jest produkujące, nowe, postępowe.

W tym wyraża się olbrzymia przewaga naszego ustroju. Obowiązek nasz polega na tym, aby i w przyszłości opierać się na wszystkim co przoduje, popierać to ze wszystkich sił, pomnażać i rozpowszechniać wszechstronnie postępowe poczynania i dodatnie przykłady naszej pracy oraz postępowe w ten sposób, abyśmy dorównywali osiągnięciom nowatorów i przodujących ludzi radzieckich.

W Związku Radzieckim wysoko ceni się uczciwą pracę i zachęca się do niej. Nie może też być inaczej w społeczeństwie, w którym stosunki produkcyjne oparte są nie na zasadach wyzysku i konkurencji, lecz na zasadach twórczej współpracy i socjalistycznego współzawodnictwa.

Partia i rząd radziecki szeroko stosują system nagród i premii za osiągnięcia i sukcesy w pracy we wszystkich dziedzinach gospodarki i kultury.

W okresie, który upłynął od zakończenia wojny ojczyźnianej od 1945 r. do 1949 roku — odeznano no orderami i medalami ZSRR przeszło 510 tysięcy robotników, kołchoźników, uczonych, personeł inżynieryjno-techniczny, urzędników, lekarzy, nauczycieli i innych pracowników za osiągnięcia przez nich sukcesy w dziedzinie przemysłu, komunikacji, gospodarki rolnej, nauki, kultury i sztuki. W tym samym okresie 4.800 robotników przemysłowych i przodowników rolnictwa otrzymało tytuły Bohaterów Pracy Socjalistycznej oraz 2.540 pracowników nauki, techniki, sztuki i literatury otrzymało wysokie tytuły laureatów nagrody stalinowskiej.

Rozwój gospodarki narodowej, rozkwit kultury socjalistycznej wywołuje i będzie wywoływał no przyływ energii twórczej, inicjatyw i wynalazczości wśród (Dalszy ciąg na str. 3-ciej)

Na słusznej drodze do nowych zwycięstw

Stoimy na słusznej drodze ku nowym zwycięstwom.

Naród radziecki wita 32-gą rocznicę Październikową poważnymi sukcesami we wszystkich dziedzinach socjalistycznej gospodarki i naukowej i kultury.

Minęło 3 lata i 10 miesięcy od chwili, gdy ludzie radzieccy pod kierownictwem Partii Bolszewickiej przystąpili do realizacji planu pierwszej powojennej pięcioletniej stalinowskiej. Z radosnym uczuciem spełnionego obowiązku możemy dziś powiedzieć: Przedwojenny poziom gospodarki narodowej został nie tylko osiągnięty, ale i przekroczony. Mamy wszelkie podstawy, aby uważać, że pierwsza powojenna pięcioletka będzie wykonana przed terminem.

W pięcioletnim planie postanowiono, że rozmiary produkcji całego przemysłu ZSRR w r. 1950 powinny przekroczyć o 43 proc. produkcję przedwojenną z roku 1940. W październiku roku bieżącego produkcja całego przemysłu przekroczyła o przeszło 50 proc. średnią produkcję miesięczną z roku 1940. Tak więc przemysł ZSRR pracuje dziś na znacznie wyższym poziomie niż przed wojną i na wyższym poziomie niż plan pięcioletni przewidywał na rok 1950. Jest to olbrzymi sukces naszego budownictwa socjalistycznego. Należy podkreślić, że już we wrześniu 1949 roku osiągnięty został przedwojenny poziom produkcji przemysłowej na obszarach kraju, które uległy skutkowi wrogiej okupacji.

Podjęte przez rząd kroki, w celu lepszego wykorzystania mocy produkcyjnej oraz dla mobilizacji wewnętrznych zasobów, przedsięwzięcia, dały możliwość zwiększenia uprzednio ustalonych w planie na 1949 rok zadań w dziedzinie produkcji przemysłowej. Te zwiększone plany są przekraczane z kwartału na kwartał.

Globalna produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w ciągu 10 miesięcy bieżącego roku wzrosła w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego o 20 proc. Przy czym wydobyto ponad plan wiele węgla i nafty oraz wyprodukowano dodatkową znaczną ilość metalu, energii elek-

trycznej, chemikaliów, materiałów drzewnych i budowlanych, maszyn i artykułów powszechnego użytku.

Wykonaniu powojennego planu pięcioletniego towarzyszy rozmach nowego budownictwa przemysłowego. W ciągu 3 lat i 9 miesięcy pięcioletki powojennej odbudowano, zbudowano i uruchomiono ponad 4 600 państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc przedsiębiorstw spółdzielczych i innych drobnych przedsiębiorstw.

Niewyczerpana inicjatywa tworząca ludzi radzieckich, którzy po bolszewicku troszczą się o rozwój gospodarki narodowej kraju, wydobyla nowe rezerwy, znajdujące się w przemyśle socjalistycznym. Wydajność pracy robotników w przemyśle wzrosła w ciągu 9 miesięcy 1949 roku w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego o 14 proc.; obniżone zostały zużycie surowców, materiałów, paliwa i energii elektrycznej na jednostkę produkcji; plan obniżenia kosztów własnych jest pomyślnie wykonywany.

W ciągu 9 miesięcy 1949 roku koszty własne produkcji przemysłowej w cenach porównywalnych obniżyły się o 7,2 proc.

Zapoczątkowany w ubiegłym roku, z inicjatywy przodujących robotników, ludowy ruch patriotyczny na rzecz ponadplanowej akumulacji osiągnął wielkie wyniki. Dzięki uzyskanym oszczędnościom przemysł dał dodatkową produkcję na sumę przeszło 20 miliardów rubli.

Wielkie sukcesy uzyskało również nasze rolnictwo socjalistyczne. Już w 1948 roku globalne plany upraw zbożowych osiągnęły bez mała poziom 1940 roku, a urodzaj bieżącego roku przewyższył poziom 1940 roku. Problem zboża w naszym kraju został już rozstrzygnięty i dalsze sukcesy w tej dziedzinie opierają się na mocnej podstawie. Nasza socjalistyczna gospodarka rolna ma wszelkie niezbędne warunki ku temu, by z roku na rok zwiększała się urodzajność upraw zbożowych, technicznych i innych.

Realizowana jest skutecznie przyjęta przed rokiem decyzja Partii i rządu o planie leśnych na-

sów ochronnych, wprowadzenia płodozmianów trawo-polnych oraz budowy stawów i zbiorników wody dla zabezpieczenia wysokich i trwałych urodzajów. Dokończono już zasiew leśnych pasów ochronnych na powierzchni przeszło 500 tysięcy ha. Jeszcze większą powierzchnię przygotowano pod zasiew lasów w 1950 roku.

W szybkim tempie wzrasta uzbrojenie techniczne gospodarki rolnej. Przemysł socjalistyczny dostarcza gospodarce rolnej z każdym rokiem coraz to więcej różnorodnych maszyn rolniczych. W 1949 roku rolnictwo otrzymuje 150 tysięcy traktorów, obliczonych w jednostkach o mocy 15-tu koni mechanicznych, 29 tysięcy kombajnów, ponad 1.600 tysięcy narzędzi przyręcznych i innych maszyn rolniczych. Innymi słowy, rolnictwo otrzymuje 3 do 4 razy więcej traktorów i maszyn rolniczych niż w przedwojennym 1940 roku.

Postępy w gospodarce zbożowej zapewniły możliwość likwidacji opanowania w rozwoju hodowli bydła, jednej z najważniejszych gałęzi gospodarki rolnej. Zdarzenie podniesienia i wszechstronnego rozwoju hodowli bydła stało się głównym zadaniem Partii i państwa w gospodarce rolnej.

Historyczną rolę w wykonaniu tego zadania odgrywa powzięte w kwietniu 1949 roku postanowienie Komitetu Centralnego WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR o tryletnim planie rozwoju hodowli bydła produkcyjnego w kołchozach i sowchozach w latach 1949 — 1951. Plan ten przewiduje zapewnienie w najkrótszym terminie takiego rozwoju hodowli bydła, w wyniku którego produkcja mięsa, słoniny, masła, jaj, mleka i innych produktów hodowli bydła dla zapotrzenia ludności — powinna wzrosnąć w 1951 roku nie mniej, niż półtora raza w porównaniu z rokiem 1948. Przewiduje się zwiększenie na wielką skalę produkcji wełny, skóry i innych surowców dla przemysłu lekkiego.

Postanowienie to spotkało się z wielką aprobatą pracowników kołchozów i sowchozów i jest pomyślnie wprowadzane w życie. W ciągu ostatniego roku kołcho-

Armia Radziecka osłania pokój

współ z milionami postępowych ludzi świata Rozkaz ministra sił zbrojnych ZSRR — marszałka Wasilewskiego

MOSKWA (PAP) — Minister sił zbrojnych Związku Radzieckiego — marszałek Wasilewski, ogłosił z okazji XXXII rocznicy Rewolucji Październikowej, następujący rozkaz dzienny:

Towarzysze żołnierze, marynarze, podoficerowie, oficerowie, generałowie i admirałowie!

Siły zbrojne Związku Radzieckiego obchodzi dziś wraz z całym narodem radzieckim XXXII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Naród radziecki powitał to historyczne święto wielkimi zwycięstwami we wszystkich dziedzinach gospodarczych i kulturalnych. Praca gospodarza i kulturalna partii bolszewickiej, mądre kierownictwo naszego ukończonego Wodza tow. Stalina i rozmach pracy mas ludowych zapewniły nowe sukcesy w dziele dalszego rozwoju naszego przemysłu, rolnictwa, kultury i materialnego dobrobytu rzesz pracujących.

Armia, lotnictwo i marynarka wojenna powitają dziś święto z wielkimi sukcesami i politycznymi osiągnięciami w dziedzinie gotowości bojowej i politycznego uświadomienia. W okresie przeszłoletniego letniego, żołnierze radzieccy pogłębili swe wiadomości wojskowe i polityczne oraz wzmogli swą wytrzymałość i gotowość bojową.

Krocząc naprzód ku komunizmowi naród radziecki i jego siły zbrojne nie zapominają o niebezpieczeństwie nowej wojny, którą przygotowują już iawnie imperialiści w Stanach

Zjednoczonych Ameryki i w Anglii, stojący na czele międzynarodowej reakcji.

Jednakże imperialistom Ameryki i Anglii, jak również wszystkim innym podległym wojennym przewrotnościom, nie udało się dotychczas zrealizować swych planów — zahatański naród radziecki i jego rząd oraz bojownicy o pokój i demokrację na całym świecie. Rząd radziecki walczy konsekwentnie i wytrwale o pokój i współpracę międzynarodową. Politykę Związku Radzieckiego popierają wszyscy zwolennicy pokoju i demokracji. Szeregi bojowników o pokój mnożą się i wstają.

Cała postępową ludność wita gorąco historyczne zwycięstwo bohaterów narodu chińskiego nad siłami imperialistycznej reakcji oraz utworzenie Ludowej Republiki Chin.

Punktem zwrotnym w historii Europy jest utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej. To historyczne wydarzenie ma wyjątkowo wielkie znaczenie dla zabezpieczenia trwałego pokoju w Europie. Radzieckie siły zbrojne, bezgranicznie oddane swemu narodowi, rządowi radzieckiemu i swemu Wodzowi, Wielkiemu Stalinowi nie powinny zapominać o stojących przed nimi zadaniach.

W nadchodzącym okresie przeszkolenia zimowego personel armii, lotnictwa i marynarki wojennej powinien doskonalić w dalszym ciągu swą gotowość bojową i uświadomie-

nie polityczne. Najważniejszym warunkiem pomyślnego spełnienia tych odpowiedzialnych zadań jest twarda dyscyplina wojskowa, oparta na wysokim uświadomieniu wszystkich wojskowych i głębokim poczuciu obowiązku. Oficerowie, generałowie i admirałowie powinni wychowywać żołnierzy w duchu wielkiej idei Lenina-Stalina, rozwijać w nich poczucie radzieckiego patriotyzmu oraz wysokie kwalifikacje moralne i bojowe. Wszyscy dowódcy powinni domagać się ścisłego wykonywania regulaminu wojskowego i łącząc umiejętnie wysoki stopień wymagania wobec podwładnych z prawością ojcową troską w stosunku do nich.

Towarzysze, żołnierze, marynarze, podoficerowie, oficerowie, generałowie i admirałowie! Składam wam życzenia z okazji dzisiejszego święta XXXII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Dla uczczenia tego święta rozkazuje oddać 20 salw artylerijskich w stolicy naszej Ojczyzny Moskwie, w stolicach Republik Związkowych oraz w bohaterkich miastach Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odesie.

Niech żyje nasza potężna Ojczyzna Związek Radziecki! Niech żyje bohaterki naród radziecki i jego siły zbrojne!

Niech żyje nasza niezwyciężona partia bolszewicka!

Niech żyje nasz wielki Wódz i Nauczyciel tow. Stalin!

ZWYCIĘSTWO SOCJALIZMU I DEMOKRACJI NA CAŁYM ŚWIECIE JEST NIEUNIKNIJONE

Przemówienie tow. G. Malenkowa na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów w XXXII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

(Dalszy ciąg ze str. 2-giej)
robotników, kolchoźników i inteligencji. Nasze państwo będzie również nadal oceniano należycie zasługi nowatorów w przemyśle i w rolnictwie, zasługi działaczy nauki i sztuki, wnoszących poważny wkład w materialną i duchową kulturę naszego kraju i pomnażających jego chwałę.

Sukcesy nasze są bezsporne. Jednakże towarzysze Stalin uczy nas, że nie wolno wpadać na laurach. Tam gdzie panuje zarozumiałstwo, dobroduszny kwiaty i samouwielbienie, gdzie brak bolszewickiej sprężystości i samokrytyki — ustaje dalszy ruch naprzód, następuje nieuchronnie zastój.

Skończono do przesady jest ludzką cecą. I w naszym środowisku są towarzysze, posiadający tę wadę. Ci ludzie, jeśli zaczynają się czymkolwiek zachwycać, to robią to do przesady. Nie potrafia oni słusznie ocenić sukcesów, a równocześnie dostrzegać braków w tym celu, by je usunąć.

Tymczasem nasze sukcesy, rozmach naszego ruchu naprzód zależy w ogromnej mierze właśnie od tego, jak stanowczo zwalczamy braki w naszej pracy. Partia uczy nas, byśmy byli nieubiegani w walce z brakami. Partia uczy nas, że należy uczciwie przyznać się do swych błędów, aby szybko je naprawić i aby nie powtarzać ich w przyszłości. Lecz są też tacy, — pożałujcie ich! — pracownicy, którzy przyswoili sobie pierwszą część tej wskazówki Partii. Dopuszczają się oni wciąż błędów w swej pracy, do błędów tych się przyznają, a następnie

powtarzają je znowu ze spokojnym sumieniem. Czy nie czas już uznać dla dobra sprawy, że tacy po prostu błędnie pojmują rolę i znaczenie kierownicy są hamulcem dla naszego marszu naprzód?

W każdej dziedzinie sztuki i rolnictwa polega przede wszystkim na tym, by przewidzieć trudności i przeszkody, mogące zahamować rozwój, żeby skierować zczasu wysiłki na przewyższenie

nie tych trudności i przeszkód, że by nie dopuścić tym samym do przerwy, żeby usunąć niebezpieczeństwo zastój, żeby zapewnić ruch naprzód.

Partia zdołała osiągnąć sukcesy między innymi dlatego, że stosowała umiejętnie w swej pracy metodę krytyki i samokrytyki, naprawiała błędy, które się wydziały i wychowywała w ten sposób kadry.

Związek Radziecki jest za pokojem i broni sprawy pokoju

Towarzysze! Jeśli mamy wziąć pod uwagę główny element naszej polityki zagranicznej, to, krótko mówiąc, ten główny element wyraża się w tym, że Związek Radziecki jest za pokojem i broni sprawy pokoju. Związek Radziecki prowadzi nieustannie politykę pokoju i przyjaźni między narodami. Nie chcemy wojny i uczynimy wszystko co jest w naszej mocy, aby jej zapobiec.

Polityka pokojowa Związku Radzieckiego wypływa z najgłębszych, najbardziej zasadniczych podstaw socjalistycznego ustroju społecznego i interesów narodu radzieckiego.

Znosząc do reszty odwieczny wyzysk człowieka przez człowieka wewnątrz naszego kraju, zlikwidowaliśmy tym samym przyczynę i przesłanki, które w świecie kapitalistycznym są źródłem polityki, zmierzającej do eksploatacji i ujarzmienia innych narodów.

Stworzywszy nieznaną w historii ludzkości wzór braterskiej współpracy ludów różnych ras i narodowości, zlikwidowaliśmy tym samym na zawsze politykę, która opierała się na ujarzmieniu państw, obca jest nam polityka, która za swą przewodnią zasadę uważa gwałcenie suwerenności państwowej innych narodów.

Państwu socjalistycznemu nie jest potrzebna ekspansja zewnętrzna. Nie są mu potrzebne zabory kolonialne. Radziecki system socjalistyczny wykorzystuje przyczynę, rodzące kryzysy ekonomiczne, z których prowodzący światu kapitalistycznego szukają zwykłe wyjścia na drodze awantur wojennych. Imperialiści liczą na awantury wojenne dlatego, że obawiają się pokojowego współzawodnictwa z socjalizmem. Jest jednak rzeczą oczywistą, że awantury wojenne nie roją imperialistom, oprócz katastrofy.

Ludzie radziecy nie boją się pokojowego współzawodnictwa z kapitalizmem. Dlatego występują oni rzeczo w wojnie, w obronie pokoju, choć są absolutnie pewni swej niepokonanej sily.

Ludzie radziecy zdają sobie w pełni sprawę ze swej odpowiedzialności wobec historii. Dowiedli oni tego wtedy, gdy, nie żałując sił, bronili własną pierś ojezyny i

całej postępowej ludzkości przed atakami faszystowskich barbarzyńców. Dowodzą oni tego i w okresie powojennym, gdy znani nastawodawcy faszystowskich barbarzyńców wnoszą nad światem krwawą dłoń nowej wojny.

Wierny swej niezmiennie pokojowej polityce, rząd radziecki broni przez cały okres powojenny program, którego realizacja będzie służyła poważnemu utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Program ten zawiera współpracę wielkich mocarstw, ograniczenie zbrojeń i bezwzględny zakaz broni atomowej. Program ten przewiduje ściśle wykonanie uchwał poczdamskich w sprawie Niemiec, pokojowe uregulowanie sprawy Japonii i rozszerzenie stosunków handlowo-gospodarczych między krajami.

Jeśli ten program nie jest realizowany, to tylko dlatego, że nie odpowiada on podlegaczom wojennym. Jednakże rząd radziecki nie osłabia swych wysiłków w walce o utrwalenie pokoju. Proponuje on stale, by potępiono przygotowania do nowej wojny, czynione w szeregu krajów, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych i Anglii, by zakazano bezwarunkowo broni atomowej i by ustanowiono odpowiednią kontrolę międzynarodową.

Niedawno rząd radziecki zaproponował, ażeby 5 wielkich mocarstw — Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Francja, Chiny i Związek Radziecki — zawarło pakt w sprawie utrwalenia pokoju. Możliwe, że podlegacze wojenni udaremnią tę propozycję. Jednakże Związek Radziecki będzie nadal, z jeszcze większą energią, prowadził walkę o pokój. Ludzie radziecy nie będą szczędzili ani sił ani pracy, ażeby jak najbardziej wzmacniać i rozszerzać szereg zwolenników pokoju i udaremnić zbrodnicze plany agresorów.

Zyjemy w epoce, kiedy z dniem każdym wzrasta się ruch mas ludowych na drodze do demokracji i socjalizmu, kiedy obóz pokoju i demokracji przekształcił się w potężny czynnik w całej sytuacji międzynarodowej.

Historia nie znała tak masowego ruchu, jakim jest ruch między narodowego obozu zwolenników pokoju. Nie ma ani jednego kraju,

w którym ten ruch nie miałby swej bazy, w którym by nie rozciągał się wzrosł i głąb.

Jak wiadomo, w kwietniu bieżącego roku w Paryżu i w Pradze odbył się Światowy Kongres Zwolenników Pokoju. Brało w nim udział 561 organizacji narodowych, 12 międzynarodowych stowarzyszeń uczestników ruchu pokojowego przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny. Ogółem na Kongresie zorganizowanych było 600 milionów zorganizowanych zwolenników pokoju. Kongres ten wykazał, że w sposób całkiem oczywisty, że u podstaw międzynarodowego ruchu zwolenników pokoju leży nie pacyfistyczna ideologia, która łączy zazwyczaj negację wojny w słowach z całkowitą bezczynnością — lecz mocne postanowienie aktywnej walki przeciwko podlegaczom wojennym oraz politycznego wianu ich zdradzieckich planów i zamysłów.

Kongres Zwolenników Pokoju wezwał wszystkie narody do aktywnej walki o pokój. Apel ten spotkał się z jak najszerzym odzwiedkiem i poparciem we wszystkich krajach. Narody przestały być bierne i gotowe są bronić aktywnie sprawę pokoju, ponieważ w pamięci ich zbyt żywe są okropność i ofiary młonej wojny.

Wielkość i potęga międzynarodowego ruchu pokoju polega na tym, że ruch ten jednoczy pod swymi sztandarami setki milionów ludzkiej pracy umysłowej i fizycznej, niezależnie od ich przynależności rasowej i narodowej, niezależnie od ich przekonań religijnych i politycznych.

Sila ruchu pokoju polega również na tym, że rozwija się on na trwałe i wzmacniającej się wciąż podstawie organizacyjnej. Wiadomo, że prawie we wszystkich krajach świata utworzone zostały narodowe komitety zwolenników pokoju. Wiele z nich odbyło już narodowe kongresy, stanowiące nader przekonujące demonstracje woli mas ludowych, zdecydowanych pokrzyżować zbrodnicze zamysły podlegaczy wojennych.

Niedawno odbył się Wszechzwiązkowy Kongres Zwolenników Pokoju również u nas — w Związku Radzieckim. Jak należało się spodziewać, Kongres ten wykazał, że w naszym kraju walka o pokój

nie jest sprawą jakiegoś jednego odłamu społeczeństwa radzieckiego, lecz dosłownie wszystkich od jednego ludzki radziecki, że pokojowa polityka rządu radzieckiego opiera się na jednogłębnej woli całego narodu radzieckiego.

Zjednoczenie się sil zwolenników pokoju odbywa się na skalę nie tylko narodową, lecz i między narodową. Trudno więc przecenić znaczenie działalności takich organizacji, walczących o pokój, jak Światowa Federacja Związków Zawodowych, skupiająca przeszło 70 milionów pracujących, Międzynarodowa Demokratyczna Federacja Kobiet, licząca 80 milionów członkin, Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej, jednocząca przeszło 60 milionów młodych robotników, chłopów, pracowników umysłowych i młodzieży szkolnej, Międzynarodowy Związek Studentów, którego organizacje istnieją w 54 krajach oraz wiele innych organizacji demokratycznych, jednoczących zwolenników pokoju.

Coraz donośniej rozlegają się głosy w obronie pokoju, coraz szerzej rozwija się potężny ruch mas ludowych przeciwko agresorom i podlegaczom wojennym, o niepodległość narodową i pokojową współpracę narodów. Minęły czasy, kiedy imperialiści mogli przygotowywać wojnę w głębokiej tajemnicy i kiedy wojna nagle spadała na narody, stawiając je przed faktem już rozpoczętej wojny. Potężny ruch zwolenników pokoju świadczy o tym, że narody stanowią silę, która zdolna jest okiełznać agresorów.

W związku z sukcesami obozu pokoju podlegacze wojenny wpadają w coraz większą wściekłość. Z dniem każdym występuje na jaw coraz bardziej program głównych wrogów pokoju. Program ten przewiduje utworzenie, drogą przemocy i nowych wojen, światowego imperium amerykańskiego, które rozmiarami swymi ma przewyższać wszystkie imperia, oparte na zdobywczy, jakie istniały kiedykolwiek w historii. Chodzi nie mniej i nie więcej jak tylko o to, żeby zamienić cały świat w kolonię amerykańskich imperialistów i ze

gdyby się oczekiwano od nich jakiegokolwiek innego stosunku wobec krajów, w których u władzy znajduje się lud, w których suwerenność narodowa nie jest przedmiotem kupna i sprzedaży. Było by to, jak to się mówi, pół biedy, gdyby imperialiści ograniczali się jedynie do dezaprobaty słownej. Jednakże imperialiści nie ograniczają się do tego. Pozwalają sobie wracać się beczereмонтalnie do spraw wewnętrznych republik ludowo - demokratycznych. Prowadzą oni przeciwko tym krajom zbrodniczą robotę dywersyjną, wykorzystując w tym celu przede wszystkim dywersyjno-spiegowska bandę jugosłowiańskich faszystów.

Proces sądowy szpiegowskiego centrum Rajka i jego współpracowników w Budapeszcie wykazał, że podlegacze wojenni i ich jugosłowiańscy lokaje nie cofają się przed rzyzami. Usługują oni zahamować historyczny rozwój republik ludowo - demokratycznych, przygotować przeciwko nim zbrojną, imperialistyczną interwencję oraz przekształcić je w swe kolonie.

Proces budapeszteński dowiódł równocześnie, że dywersyjne plany imperialistów przeciwko krajom demokracji ludowej zamunają się raz za razem. Nacjonalistyczna faszystowska kłka Tito — Rankowicza została zdemaskowana ostatecznie, jako szpiegowska agentura imperializmu, wykorzystywana przez imperialistów dla wrogiej roboty przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Zdemaskowanie to zadalo silny cios knowaniom imperialistów. Teraz już nie będą mogli maskować się ani sami mocodawcy, ani ich jugosłowiańscy pacholkiowie, ponieważ maski zostały zerwane, podstępne plany ujawnione, przestępcy — schwytani na miejscu zbrodni. Możemy im powiedzieć: tak be-

zednie nie jest sprawą jakiegoś jednego odłamu społeczeństwa radzieckiego, lecz dosłownie wszystkich od jednego ludzki radziecki, że pokojowa polityka rządu radzieckiego opiera się na jednogłębnej woli całego narodu radzieckiego.

Imperialiści wyrażają swą „dezaprobate” wobec ustroju państwowego w krajach demokracji ludowej. Nie ma w tym nic dziwnego. Było by rzeczą naturalną

nie jest sprawą jakiegoś jednego odłamu społeczeństwa radzieckiego, lecz dosłownie wszystkich od jednego ludzki radziecki, że pokojowa polityka rządu radzieckiego opiera się na jednogłębnej woli całego narodu radzieckiego.

Czym różnią się obłędne pomysły tego rodzaju „amerykanizacji” wszystkich krajów i kontynentów od wariackiego planu Hitlera — Goeringa „germanizacji” najpierw Europy, a następnie całego świata? Czym różnią się te pomysły od nie mniej wariackich planów Tanata — Tojo podporządkowania japońskim imperialistom całego Azji i basenu Oceanu Spokojnego? W istocie rzeczy tylko tym, że agresywny program „podlegaczy do nowej wojny przewyższa, razem wzięte, plany ich niemieckich i japońskich poprzedników.

Czy nie orientacja na przygotowanie nowej wojny leży u podstaw osławionego „planu Marshalla”? Wiadomo, że coroczne kredyty na tzw. „pomoc” w ramach „planu Marshalla” dla krajów Europy Zachodniej wynoszą około 4 miliardów dolarów. I oto okazuje się, że równocześnie główne kraje Marshallowskie, pod presją Stanów Zjednoczonych, wydają corocznie na wysięg zbrojeń, na rozświetlenie militarystki — przeszło 6 miliardów dolarów. Jedną z głównych funkcji „planu Marshalla” polega więc w rzeczywistości na tym, by zapewnić forsowną militarną rywalizację ekonomik zachodnio-europejskiej.

Jest rzeczą zupełnie jasną, że jakim celem zawarto w roku 1949 północnoatlantyczny pakt wojenny. Jest to nierzadkie bezpośrednie przygotowanie nowej wojny imperialistycznej. Jednym z najważniejszych elementów agresywnej polityki podlegaczy wojennych jest tzw. dyplomacja atomowa, której awanturniczy charakter jest teraz całkowicie ujawniony. Istotnie, przecież ta dyplomacja opierała się na absolutnie fałszywym założeniu wstępnym, a mianowicie na przypuszczeniu, jakoby Stany Zjednoczone posiadały monopol broni atomowej. W rzeczywistości jednak — jak wiadomo — rząd radziecki nie czynił tajemnicy z tego, że dysponuje on bronią atomową. W 1947 roku rząd radziecki podał do wiadomości międzynarodowej opinie publicznej, że tajemnica bomby atomowej już nie istnieje. Jednak

że podlegacze wojenni, którzy stracili poczucie rzeczywistości, wciąż jeszcze kontynuują osławioną dyplomację atomową.

Nie chcemy wojny i uczynimy wszystko co jest w naszej mocy, aby jej zapobiec. Niech jednak nie rzucają się zastraszycie tym, że podlegacze wojenni pobrzekują szabelką. Nie my, lecz imperialiści i agresorzy powinni bać się wojny. Co mówi doświadczenie historii? Mówi ono, że pierwsza wojna światowa, rozpętnana przez imperialistów, doprowadziła do zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego.

Doświadczenie historii mówi dalej, że druga wojna światowa, rozpętnana przez imperialistów, doprowadziła do wprowadzenia ustrojów ludowo-demokratycznych w szeregu krajów środkowo i południowo-wschodniej Europy, że doprowadziła do zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego.

Czy mogą być jakiegokolwiek wątpliwości, że jeżeli imperialiści rozpętają trzecią wojnę światową, to wojna ta stanie się mogiłą już nie poszczególnych krajów kapitalistycznych, lecz całego kapitalizmu światowego.

Trzeba pamiętać również o czymś innym. Minęły czasy, gdy podlegaczom wojennym udawało się tumanić naród amerykański, że nie będzie on rzekomo ponosił ciężkich ofiar wojny, że mięsa armatniego starczy w Europie i w Azji.

Naród amerykański zaczyna pojmować, że nastal czas, gdy imperialiści nie będą mogli prowadzić wojny jedynie rękami innych narodów. Naród amerykański zaczyna pojmować, że jeśli podlegacze wojenni zorganizują nową rzeź, to rozpacz matek, żon, siostr i dzieci — będzie udziałem i kontynentu amerykańskiego. A rozpacz ta jest straszna. Chwyci ona nieuchronnie za gardło i zadusi podlegaczy wojennych.

Sily demokracji i socjalizmu zwycięza

Jednocześnie ze wzrostem i rozwojem Związku Radzieckiego rosną i krzepną sily demokracji i socjalizmu na całym świecie.

Kraje demokracji ludowej w środkowej i południowo - wschodniej części Europy — Czechosłowacja, Polska, Bułgaria, Węgry, Rumunia, Albania — w 1949 roku posunęły się naprzód na drodze budownictwa socjalistycznego. W krótkim czasie w krajach demokracji ludowej rozwinęła się szeroko twórcza inicjatywa mas. Republiki ludowo - demokratyczne wkroczyły w tę fazę rozwoju, kiedy lud, zaznawszy radości wolnego, niepodległego życia, czuje się gospodarzem kraju i wszystkie swe sily poświęca sprawie wzmocnienia i rozwoju swej ojczyzny.

W krajach demokracji ludowej realizuje się w szybkim tempie, na podstawie planów państwowych, socjalistyczne uprzemysłowienie gospodarki narodowej. Przedwojenny poziom produkcji przemysłowej został znacznie przekroczony. Uczyniono już pierwsze kroki w kierunku socjalistycznej przebudowy gospodarki rolnej. Wzrasta dobrobyt ludu.

Jeszcze niedawno Polska, Czechosłowacja, Rumunia, Bułgaria i Węgry należały do tych państw, z których niepowstrzymanym strumieniem szła fala emigracji ludzkiej. Według znacznie zmniejszonych danych — tylko w okresie od 1920 do 1939 roku z krajów tych emigrowało ponad 3 miliony ludzi. Obecnie ta haniębna karta została na zawsze odwrócona. Teraz ludzie, którzy zmuszeni zostali w przeszłości do opuszczenia ojczyzny, wracają do niej, włączając się aktywnie do szeregów budowniczych socjalizmu.

Imperialiści wyrażają swą „dezaprobate” wobec ustroju państwowego w krajach demokracji ludowej. Nie ma w tym nic dziwnego. Było by rzeczą naturalną

gdyby się oczekiwano od nich jakiegokolwiek innego stosunku wobec krajów, w których u władzy znajduje się lud, w których suwerenność narodowa nie jest przedmiotem kupna i sprzedaży. Było by to, jak to się mówi, pół biedy, gdyby imperialiści ograniczali się jedynie do dezaprobaty słownej. Jednakże imperialiści nie ograniczają się do tego. Pozwalają sobie wracać się beczereмонтalnie do spraw wewnętrznych republik ludowo - demokratycznych. Prowadzą oni przeciwko tym krajom zbrodniczą robotę dywersyjną, wykorzystując w tym celu przede wszystkim dywersyjno-spiegowska bandę jugosłowiańskich faszystów.

Proces sądowy szpiegowskiego centrum Rajka i jego współpracowników w Budapeszcie wykazał, że podlegacze wojenni i ich jugosłowiańscy lokaje nie cofają się przed rzyzami. Usługują oni zahamować historyczny rozwój republik ludowo - demokratycznych, przygotować przeciwko nim zbrojną, imperialistyczną interwencję oraz przekształcić je w swe kolonie.

Proces budapeszteński dowiódł równocześnie, że dywersyjne plany imperialistów przeciwko krajom demokracji ludowej zamunają się raz za razem. Nacjonalistyczna faszystowska kłka Tito — Rankowicza została zdemaskowana ostatecznie, jako szpiegowska agentura imperializmu, wykorzystywana przez imperialistów dla wrogiej roboty przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Zdemaskowanie to zadalo silny cios knowaniom imperialistów. Teraz już nie będą mogli maskować się ani sami mocodawcy, ani ich jugosłowiańscy pacholkiowie, ponieważ maski zostały zerwane, podstępne plany ujawnione, przestępcy — schwytani na miejscu zbrodni. Możemy im powiedzieć: tak be-

zednie nie jest sprawą jakiegoś jednego odłamu społeczeństwa radzieckiego, lecz dosłownie wszystkich od jednego ludzki radziecki, że pokojowa polityka rządu radzieckiego opiera się na jednogłębnej woli całego narodu radzieckiego.

gdyby się oczekiwano od nich jakiegokolwiek innego stosunku wobec krajów, w których u władzy znajduje się lud, w których suwerenność narodowa nie jest przedmiotem kupna i sprzedaży. Było by to, jak to się mówi, pół biedy, gdyby imperialiści ograniczali się jedynie do dezaprobaty słownej.

Jednakże imperialiści nie ograniczają się do tego. Pozwalają sobie wracać się beczereмонтalnie do spraw wewnętrznych republik ludowo - demokratycznych. Prowadzą oni przeciwko tym krajom zbrodniczą robotę dywersyjną, wykorzystując w tym celu przede wszystkim dywersyjno-spiegowska bandę jugosłowiańskich faszystów.

Proces sądowy szpiegowskiego centrum Rajka i jego współpracowników w Budapeszcie wykazał, że podlegacze wojenni i ich jugosłowiańscy lokaje nie cofają się przed rzyzami. Usługują oni zahamować historyczny rozwój republik ludowo - demokratycznych, przygotować przeciwko nim zbrojną, imperialistyczną interwencję oraz przekształcić je w swe kolonie.

Proces budapeszteński dowiódł równocześnie, że dywersyjne plany imperialistów przeciwko krajom demokracji ludowej zamunają się raz za razem. Nacjonalistyczna faszystowska kłka Tito — Rankowicza została zdemaskowana ostatecznie, jako szpiegowska agentura imperializmu, wykorzystywana przez imperialistów dla wrogiej roboty przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Zdemaskowanie to zadalo silny cios knowaniom imperialistów. Teraz już nie będą mogli maskować się ani sami mocodawcy, ani ich jugosłowiańscy pacholkiowie, ponieważ maski zostały zerwane, podstępne plany ujawnione, przestępcy — schwytani na miejscu zbrodni. Możemy im powiedzieć: tak be-

dzie i w przyszłości, albowiem tam, gdzie wolne i niepodległe ludy same stanowią o swoich losach, knowania imperialistów i ich lokajów jugosłowiańskich doznają nieuchronnego fiaska. Wyjątkowo doniosłym sukcesem obozu pokoju i demokracji jest utworzenie miłujacej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Jest to fakt o pierwszorzędym znaczeniu międzynarodowym.

Jak wskazał towarzysze Stalin w swym piśmie do prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej p. Wilhelma Piecka i do premiera p. Otto Grotewohla, „utworzenie miłujacej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej stanowi zwrotny punkt w dziejach Europy”.

W ciągu ostatnich 30 lat Niemcy dwukrotnie wracały na arenę międzynarodową jako siła agresywna i dwukrotnie rozpętały krwawe wojny: najpierw pierwszą wojnę światową, a potem drugą wojnę światową. Dzisiaj się tak dlatego, że polityką niemiecką kierowali niemieccy imperialiści, agresorzy - zaborcy. Jeśli teraz, z chwilą utworzenia miłujacej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przeważą w Niemczech sily ludowe - demokratyczne, pragnące trwałego pokoju, a agresorzy - zaborcy zostaną izolowani — będzie to oznaczalo zasadniczy zwrot w dziejach Europy. Nie ulega wątpliwości, że przy pokojowej polityce Niemieckiej Republiki Demokratycznej, obok pokojowej polityki Związku Radzieckiego, cieszącej się sympatią i poparciem narodów Europy — pokój w Europie można uważać za zabezpieczony.

(Dalszy ciąg na str. 4-tej)

ZWYCIĘSTWO SOCJALIZMU I DEMOKRACJI NA CAŁYM ŚWIECIE JEST NIEUNIKNIJONE

Przemówienie tow. G. Malenkowa na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów w XXXII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

(Dalszy ciąg ze str. 3-ciej)

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest wyrazem procesu zjednoczenia i skupienia demokratycznych sił narodu niemieckiego. Nie można zabezpieczyć pokoju europejskiego, a więc również i pokoju międzynarodowego, jeżeli zagadnienie Niemiec nie będzie właściwie rozstrzygnięte. Nie można rozwiązać sprawy niemieckiej, jeżeli demokracja niemiecka nie weźmie w swe ręce losy kraju, nie pozostawi magnatów Ruhrzy ich gospodarce i politycznej bazie, jeśli nie dokona ona w kraju radykalnych przemian demokratycznych.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej oznacza, że wewnątrz Niemiec powstają już te najważniejsze przesłanki, które są niezbędne do radykalnego rozwiązania problemu niemieckiego na demokratycznych zasadach.

Demokratyczne siły narodu niemieckiego, wiedzione poczuciem odpowiedzialności za przyszłość swej ojczyzny, poczuciem odpowiedzialności wobec całego świata, biorą w swe ręce losy kraju. Stworzyły one demokratyczną republikę i obecnie zakładają fundamenty nowych, miłujących pokój Niemiec.

Akt ten odpowiada zasadniczym interesom narodowym całego ludu niemieckiego. Odpowiada on całkowicie uchwałom konferencji poczdamskiej. Wszystkie narody, miłujące pokój, witają Niemiecką Republikę Demokratyczną, okazała jej sympatię i udziela jej aktywnego poparcia w jej szlachetnych poczynaniach.

Zwycięstwo ludu chińskiego, który zrzucił odwieczny ucisk reakcji feudalnej i jarzmo obcego imperializmu, posiada historię doniosłą dla utrwalenia sprawy pokoju. W 1923 roku Lenin wskazywał, że wynik światowej walki między kapitalizmem a komunizmem zależy w ostatecznym rachunku od tego, że Rosja, Indie i Chiny stanowią olbrzymią większość ludzkości i że ta większość niezwykle szybko wciąga się do walki o wyzwolenie. Z chwilą zwycięstwa ludu chińskiego, kraj demokracji ludowej w Europie i Azji, wraz z radzieckim mocarstwem socjalistycznym, liczą około 800 milionów ludzi. Należy też uwzględnić, że w samych krajach kapitalistycznych i w ich koloniach istnieje setki milionów ludzi pracy, walczących o pokój i demokrację. Imperializm amerykański zamierzał wykorzystać Chiny jako podstawową bazę swego panowania w Azji i w basenie Oceanu Spokojnego w charakterze jednego z rozstrzygających ogniw w okrażeńiu Związku Radzieckiego. W tym celu imperialiści zamierzali przekształcić Chiny w gigantyczną kolonię amerykańskiego imperium światowego. Według dalece niewyczerpujących danych, Stany Zjednoczone wydały na umocnienie antyludowego reżimu Kuomintangu, na podsyćanie wojny domowej w Chinach, do 6 miliardów dolarów. Jeszcze w roku 1925 towarzyszył Stalin mówił: „Siły rewolucyjnego ruchu w Chinach są nie zmierzone. Nie ujawniły się one jeszcze jak należy. Ujawnią się one jeszcze w przyszłości. Władcy Wschodu i Zachodu, którzy nie widzą tych sił i nie liczą się z nimi w dostatecznym stopniu, ucierpią z tego powodu... Tu prawda i sprawiedliwość jest całkowicie po stronie chińskiej rewolucji.

Oto dlaczego sympatyzujemy i będziemy sympatyzowali z rewolucją chińską w jej walce o wyzwolenie narodu chińskiego spod jarzma imperialistów i o zjednoczenie Chin w jedno państwo. Kto z tą siłą nie liczy się i nie będzie się z nią liczył, ten przegrze na pewno.

Zycie potwierdziło całkowicie to, co zapowiedział towarzysząc Stalin. Chińska Partia Komunistyczna zahartowana w ogniu walki narodowo-wyzwoleńczej, uzbrojona w zwycięską naukę marksizmu-leninizmu, okazała się na wysokości swego historycznego zadania. Pod wypróbowanym

kierownictwem swego wodza Mao Tse-Tunga zorganizowała ona i zjednoczyła robotników, chłopów, inteligencję — wszystkie patriotyczne siły narodu. Stworzyła ona potężną armię narodową — wyzwoliciela, która rozgromiła hordy Kuomintangu, uzbrojone w broń amerykańską i kierowane w istocie przez amerykańskie sztaby. Rewolucja ludowa okazała się nierównie silniejsza od reakcyjno-agresywnego bloku chińskich feudalów i amerykańskich imperialistów.

Zwycięstwo demokracji chińskiej otwiera nową kartę w dziejach nie tylko narodu chińskiego, lecz wszystkich narodów Azji, uścisnionych przez imperialistów. Walka narodowo-wyzwoleńcza narodów Azji, basenu Oceanu Spokojnego, całego kolonialnego świata wzniosła się na nowy, znacznie wyższy szczebel. Triumf demokracji chińskiej oznacza poważne wzmocnienie pozycji światowego, demokratycznego obozu antyimperialistycznego, walczącego o trwały pokój. Toteż mamy prawo powiedzieć z całkowitą pewnością, że siły demokracji i socjalizmu rosną, podczas gdy siły kapitalizmu i podległości wojennych doznają uszczerbku.

Porównując sytuację w obozie socjalizmu i w obozie kapitalizmu nie możemy pominąć następujące czynniki ogromnej wagi. Podczas gdy w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej gospodarka nieprzerwanie rozwija się, ekonomika idzie wciąż w przód, w Stanach Zjednoczonych widac coraz więcej oznak zbliżającego się kryzysu ekonomicznego. Czynniki rządowe i niektórzy oficjalni ekonomisci w Ameryce uciekają się do wszelkich możliwych wybiegów, ażeby ukryć przed narodem amerykańskim i zagranicą rzeczywisty stan rzeczy.

Jednakże ta kampania sztucznego optymizmu nikogo nie przekona. Przeciwnie, wzrasta ona jedynie niepokoju amerykańskiej opinii publicznej, która doskonale pamięta, że w ślad za takimi samymi uspokajającymi zapewnieniami prezydenta Hoovera wybuchł niebywały kryzys w latach 1929—1933. Objawów kryzysu gospodarczego nie można ukryć! Począwszy od jesieni ubiegłego roku produkcja przemysłowa Stanów Zjednoczonych systematycznie spada. W lipcu 1949 roku stanowią ona jedynie 65 proc. najwyższego poziomu, osiągniętego w latach wojennych i była o 18 proc. niższa od poziomu z października 1948 r. W okresie od października 1948 roku do lipca 1949 roku produkcja spadła o 28 proc., produkcja maszyn o 21 proc., metali kolorowych o 32 proc., towarów włókienniczych o 27 proc. Po nieznanym, sezonowym wzroście wskaźnika produkcji przemysłowej w Stanach Zjednoczonych w sierpniu i wrześniu nastąpił dalszy znaczny spadek produkcji przemysłowej w październiku. Według oficjalnych danych, produkcja przemysłowa Stanów Zjednoczonych skurczyła się w październiku o przeszło 11 proc. Oznacza to, że poziom produkcji przemysłowej Stanów Zjednoczonych od października 1948 roku do października 1949 roku obniżył się o 22 proc. Jeżeli porównać przebieg produkcji przemysłowej z początków kryzysu z lat 1929—1933 z przebiegiem produkcji przemysłowej lat 1948—49, to okaże się, że w pierwszym roku kryzysu z lat 1929—1933 spadek produkcji przemysłowej wyniósł 15 proc., a w okresie rocznym począwszy od października 1948 roku — 22 proc.

Mimo, że wielu monopolistów woli raczej redukować produkcję, niż obniżać ceny, zaznaczył się już spadek cen giełdowych i hurtowych w dziedzinie produkcji zarówno przemysłu lekkiego jak i ciężkiego. Wahają się i spadają kursy akcji przemysłowych. Kurczą się detaliczne obroty towarowe, rosną zapasy towarów. Eksport amerykański spadł w porównaniu z pierwszym półroczem 1947 roku, kiedy stał na najwyższym poziomie — o 19 proc.

Według oficjalnych danych, liczba całkowicie bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych w ciągu ostatniego roku wzrosła dwukrotnie, a wraz z częściowo zatrudnionymi, pracującymi niepełny tydzień — wynosi przeszło 14 milionów ludzi.

W rzeczywistości — jak stwierdzają amerykańskie związki zawodowe — liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych jest znacznie większa, niż wykazuje oficjalna statystyka.

Szczególne cechy obecnego kryzysu amerykańskiego polega m. in. na tym, że dojrzała ona w warunkach, gdy monopolizacja amerykańska zaprzęgli do swej służby prawie całą gospodarkę świata kapitalistycznego. Przy pomocy tzw. „planu Marshalla” rozprzeczają oni sztucznie produkcję, nie znajdującą zbyt wewnątrz kraju, a przez tzw. program uzbrojenia państw obcych sztucznie zatrudniają szereg gałęzi przemysłu. A jak jest rezultat? Amerykańskie koła rządzące bynajmniej nie uratowały gospodarki Stanów Zjednoczonych przed zbliżającym się kryzysem. Za to zrobiły one wszystko co mogły, by przerzucić na barki krajów marszalskich koszty tego kryzysu. Należy przy tym pamiętać, że gospodarka kapitalistycznych krajów Europy i bez tego znajduje się w stanie upadku. Podczas, gdy roznamiętnienie produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego wzrosło w ostatnich 20 latach dziesięciokrotnie, produkcja przemysłowa kapitalistycznej Europy, ogólnie biorąc, pozostała w ciągu tych 20 lat na tym samym poziomie.

Międzynarodowe stosunki gospodarcze w świecie kapitalistycznym znajdują się w stanie poważnej dezorganizacji. Handel światowy znajduje się na poziomie niższym od tego, który osiągnięto przeszło 20 lat temu. Obieg pieniężny cechuje inflacja i gwałtowny spadek siły nabywczej pieniądza. Stopa życiowa mas ludowych spada gwałtownie w dalszym ciągu. Kraje kapitalistyczne mają obecnie nie mniej niż 40 milionów bezrobotnych i częściowo bezrobotnych.

W tych warunkach wzmożony atak Stanów Zjednoczonych na zdeorganizowaną gospodarkę krajów marszalskich rokuje im ponurą perspektywę. Przeprowadzona ostatnio przez wszystkie niemal państwa kapitalistyczne

devaluacja może stanowić jaskrawy przykład gospodarczej agresji imperializmu amerykańskiego.

Po sztucznym zdeprecjonowaniu w porównaniu z dolarem waluty narodowej swych kapitalistycznych „partnerów”, monopolizacja Stanów Zjednoczonych zamierzają forsować dalsze inwestowanie swych kapitałów do gospodarki Europy Zachodniej, jak również w krajach kolonialnych. Może to oznaczać tylko jedno — monopolizacja amerykańska zamierza ją zagarnąć za bezcen całe gałęzie przemysłu w krajach Europy Zachodniej, a także kolonie krajów europejskich. Devaluacja stała się zarazem nową atak amerykańskiego kapitału monopolistycznego i jego partnerów zachodnioeuropejskich na stopę życiową mas pracujących.

Tak więc można powiedzieć, że sytuacja na świecie układa się dzisiaj w ten sposób, że sprawy krajów i narodów, które obywają się bez tzw. „pomocy” amerykańskiej, idą niegorzej i jesteśmy przekonani, że w przyszłości pójdą jeszcze lepiej. Tymczasem w samej Ameryce i w krajach, którym Ameryka „pomaga”, sprawy stoją coraz gorzej.

W tym stanie rzeczy nie dziw nego, że obóz imperializmu ogarnęła trwoga, a najbardziej zaniepokoił przedstawiciel tego obozu wpadający w szal wściekłości i wznagający swą dywersyjną politykę przeciwko krajom, które nie żyją sobie kłęk przed miliardami amerykańskimi.

Towarzysze! Prawie trzecia część wieku dzieł nas od tego przełomowego dnia, gdy na szóstą część kuli ziemskiej rozprężył się nowy okres w historii ludzkości.

Dziś my, ludzie radziecy, wspominamy ze szczególną dumą historyczne dzieło, jakiego dokonała nasza Partia i nasz naród pod przewodnictwem Lenina i Stalina.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna żyje i zwycięża w czynach naszej pełnej chwały Partii Bolszewickiej, w dziele bohaterów i bohaterki, w dziele ludzkości, którego zadaniem jest bronić pokój, bezpieczeństwa i całości naszych granic.

Znaczenie tego faktu jest i powinno być jasne dla każdego. Na czele naszego Wojska staje człowiek, którego całe życie wypełnione było zwycięską walką o wolność człowieka pracy i który w walce tej — a zwłaszcza w bojach z hitlerzystami — odkrył się nieśmiertelną sławą.

Bohaterom Armii Wyzwolicielki

Warszawa składa wieniec na grobach żołnierzy radzieckich

WARSZAWA (PAP). W dniu 7 bm. w 32 rocznicę Rewolucji Październikowej przedstawiciele Partii, wojska, organizacji społecznych i zakładów pracy złożyli wieniec przy Pomniku Braterstwa Broni i Wdzięczności.

W imieniu Komitetu Centralnego PZPR przy Pomniku Braterstwa Broni złożyła wieniec z czerwoch kwiatów delegacja KC z ministrem Matuszewskim na czele. Na szarfie widnieł napis: „BOHATEROM ARMII WYZWOLICIELKI — KOMITET CENTRALNY PZPR”.

W imieniu KW PZPR wieniec złożyli sekretarze komitetu, tow. Zawadzki, Gliniarz, Bilecki i Hofman.

Jej mocna więź z ludem krzepnie z każdym dniem. W tym jest źródło niezwykłej potęgi Partii i państwa radzieckiego. Partia nasza stanowi monolit, stanowi silę jednolitą, niewzruszoną, zespoloną — jak nigdy — wokół Komitetu Centralnego, wokół towarzysza Stalina. Ta jedność bolszewickich szeregów była zawsze, jest i będzie fundamentem mocy Partii. Wielka Rewolucja Październikowa, jej ideały walki o pokój między narodami, o zniesienie wyższości człowieka przez człowieka, o równouprawnienie i przyjaźń narodów — żyją i zwyciężają w budownictwie socjalistycznym, jakie rozwinęło się we wszystkich krajach demokracji ludowej, w historycznym zryw wielkiego narodu chińskiego, w utworzeniu i wzmacnianiu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Wielka Rewolucja Październikowa żyje i zwycięża w tej walce, którą prowadzi potężny front zwolenników pokoju.

Pierwszy rozkaz Marszałka Rokosowskiego

W pierwszym swym rozkazie Minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski, Konstanty Rokosowski, powiedział:

„Szeregowcom i oficerom Wojska Polskiego rozkazuję

wzorem bohaterów spod Lenina, Warszawy, Gdańska, Budziszyna, Berlina stać wiernie na straży Polski Ludowej, jej niepodległości i nienaruszalności jej granic na Odrze, Nysie i Bałtyku; zacieśniać węzły braterstwa z potężną Armią Radziecką i armiami krajów demokracji ludowej.”

W ustach Marszałka Rokosowskiego słowa te mają szczególną treść i szczególny wymowę. Marszałek Rokosowski, syn polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego, jeden z najznakomitszych dowódców stalnowskich, był tym, który w zwycięskich bojach z Niemcami hitlerowskimi wykuwał granice naszego kraju i kładł podwaliny pod wolność i niepodległość Polski. Konstanty Rokosowski staje teraz na czele naszego wojska, którego zadaniem jest bronić pokój, bezpieczeństwa i całości naszych granic.

Znaczenie tego faktu jest i powinno być jasne dla każdego. Na czele naszego Wojska staje człowiek, którego całe życie wypełnione było zwycięską walką o wolność człowieka pracy i który w walce tej — a zwłaszcza w bojach z hitlerystami — odkrył się nieśmiertelną sławą.

Marszałek Rokosowski na czele Armii Polskiej — to głębokie i szybkie przyswojenie sobie przez naszych żołnierzy i oficerów najwyższych osiągnięć radzieckiej wiedzy i sztuki wojskowej. To wzmocnienie siły naszego Wojska i umocnienie bezpieczeństwa Polski. To wzmocnienie roli

ju, demokracji i socjalizmu przeciwko siłom agresji imperialistycznej, przeciwko podżegaczom do nowej wojny.

Niechże się pienią z wściekłości ci, na których historia wydała wyrok. Im większy szal ogarnia obóz podżegaczy wojennych, tym więcej powinno być spokoju i opanowania w naszym obozie pokój. Kroczyć musimy pewnie pod kierownictwem naszego genialnego Nauczyciela i Wodza — Towarzysza Stalina — na spotkanie jutra. Wiemy z całą pewnością, zwycięstwo socjalizmu i demokracji na całym świecie jest nieuniknione.

Niech żyje Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna i jej niezwykły sztandar!

Niech żyje nasza Partia Komunistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

Bo imię Rokosowskiego nierozdzielnie jest związane z zwycięstwem sił pokoju i wolności i sromotną klęską pretendentów do panowania nad światem.

Marszałek Rokosowski rozkazuje zacieśniać węzły braterskie z Armią Radziecką i armiami krajów demokracji ludowej. Rozkaz ten Armia nasza, krew z krwi i kość z kości ludu polskiego wykona z gotowością i radością. W braterstwie z Armią Radziecką tkwi bowiem źródło siły naszego kraju i naszego wojska. Braterstwo to jest gwarancja, że Armia nasza wykona zadania, jakie stawia jej naród. Nikt też inny zapewne nie mógłby zrobić tyle dla zacieśnienia braterstwa Armii Polskiej i Armii Radzieckiej — ile właśnie Konstanty Rokosowski, syn polskiego narodu i polskiej klasy robotniczej, całym sercem związany w ciągu całego swego życia z narodem polskim, Polak, z którego naród radziecki uczynił jednego z najlepszych swych dowódców i strategów.

Marszałek Rokosowski nie od dziś cieszy się w narodzie polskim serdeczną popularnością. Już pierwsze echa, jakie wywołała jego nominacja na stanowisko ministra Obrony Narodowej świadczą o niewzruszonym naszym zaufaniu, iż z takim samym mistrzostwem, jakie rozwiniął na polu bojów wykona zadanie dalszego rozwoju naszego wojska i umocnienia obronności Rzeczypospolitej.

Hołd robotniczej Łodzi dla poległych bohaterów Armii Radzieckiej

Park Poniatowskiego wczoraj w godzinach wieczornych był miejscem wzruszającej demonstracji. Z całej Łodzi zebrały się tu delegacje robotników, Wojska Polskiego, młodzieży szkolnej, aby wspólnie oddać hołd tym, którzy krew przelali za wspólną wolność — bohaterom i bohaterkom Armii Radzieckiej.

Przed godziną 17-tą pod Pomnikiem Wdzięczności zebrały się gromadziły delegacje z wieńcami i sztandarami. Wkrótce plac wokół pomnika zapelniał się. Przybyli przedstawiciele Łódzkiego i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, oraz Zarządu Miejskiego z prezydentem m. Łodzi — tow. Minorom na czele.

Orkiestra wojskowa odegrała hymny radziecki i polski. Na mównicę wstąpił prezydent Łodzi tow. Minor, który mówił o wdzięczności, jaką winniśmy Związkowi Radzieckiemu za wolność, wywalczoną przez żołnierzy radzieckich walczonej z polskimi, za wolność okupioną krwią wspólnie przelaną przez żołnierza radzieckiego i polskiego.

Szeroko mówił prez. Minor o bohaterstwie postawie i odwadze żołnierzy radzieckich w walce z faszyzmem hitlerowskim: „Tak walczyli mogli jedynie żołnierze wychowani w kraju socjalizmu, w kraju, które swoje wyzwolenie wojskowe zadziwczą również Marszałek Polski i Minister Obrony Narodowej R. P. — Konstanty Rokosowski”.

Ze wzruszeniem i w skupieniu delegacja z delegacją składają wieńce pod pomnikiem.

Młodzież szkolna, wojsko, ZMP, robotnicy, wszyscy manifestują swą wdzięczną pamięć dla poległych bohaterów, dla tych, co zginęli „za naszą wolność i waszą”.

Hitlerowscy zbrodniarze wojenni skazani na karę śmierci

Bydgoszcz (PAP). Sąd Apelacyjny w Bydgoszczy ogłosił w dniu 7 bm. wyrok w procesie przestępców wojennych Hildebrandta i Henzego. Sąd skazał b. wyższego dowódcę SS i policji Richarda Hildebrandta i prezydenta policji miasta Bydgoszczy Maxa Henzego na karę śmierci. Oskarżeni uznani zostali winnymi przeprowadzania masowych wystrzałów Polaków na Pomorzcu i na terenie Prus Wschodnich. Za ich aprobatą dokonano dziesiątek tysięcy morderstw tak na ludność polską, jak i na żydowską.

W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że tak Hildebrandt, jak i Henze działali świadomie na niekorzyść Polaków, mordując ich i wysyłając do karnych obozów pracy w celu kompletnego ich wyniszczenia.

Kronika m. Kutna

KOMU WINSZUJEMY
Środa, dnia 9 listopada
1949 r.
Dziś: Teodora

- WAŻNIEJSZE TELEFONY**
- 22 — Pow. Kom. M. O.
  - 33 — Miejski Posterunek MO.
  - 41 — Straż Pożarna
  - 50 — Zarząd Miasta Kutna
  - 51 — Starostwo Powiatowe
  - 32 — Pow. Zakł. Elektryczny
  - 102 — Prezydium Pow. Rady Narodowej
  - 108 — Pow. Zakł. Ubezpiecz. Wzajemnych, ul. Narutowicza nr 20
  - 91 — Urząd Zdrowia
  - 20 — Szpital Powiatowy
  - 34 — Ubezpiecz. Społeczna
  - 52 — Chacińska, Apteka.
  - 106 — Apteka „Pod Orłem”
  - 7 — Walenta, Apteka

Fabryka Żarówek L-1 w Pabianicach

poszukuje
Inżyniera elektryka na stanowisko Szefa Działu Kontroli

Zgłoszenia w Biurze Personalnym Pabianice, Grohelnia 4

Spółdzielnia Pracy „Łodzianka”

Szwalnia bielizny męskiej i damskiej.
Łódź, ul. Narutowicza Nr 12
z odp. udziałami w Łodzi

TKAŁNIA MECHANICZNA
KRZYSZTOF HENNIG i S-ka
Łódź, ul. Mierzyńskiego 15
Ruda - Pabianicka 2097

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBIONO leg. Zw. Zaw. na nazwisko Zielińska Maria. 13975-G
ZGUBIONO kartę rejestracyjną RKU — Skiermiewice Grad Jan. Wiesz Podkonice Duże, gm. Boguszyce, pow. Rawa Mazowiecka. 13974-G
ZGUBIONO kartę rejestracyjną wydaną przez RUK — Łódź miasto Bielewski Zenon, Sierakowskiego 43. 13977-G
ZGUBIONO leg. Zw. Zaw. na nazwisko Gryndas Ludwik. 13972-G
ZGUBIONO kartę RKU — Skiermiewice, Kacprzak Kazimierz, Łódź, Głowackiego 8. 13971-G
ZGUBIONO kartę rozpoznawczą, legitymację Zw. Zaw., tramwajową delegację służbową, bilet kolejowy miesięczny, Gajewski Tadeusz, wieś Różycza, gm. Gątkówek, pow. Żyry. 13970-G
ZGUBIONO leg. Zw. Spółdzielców, Gersztanowicz Ignacy, Narutowicza Nr 31. 2136-G
ZGUBIONO wszystkie dokumenty — Bobowski Zdzisław zam., wieś Leszno pow. Łęczyca. 215-k
ZGUBIONO dowód PKL Nr 885855 Pietrzykowska Wiktoria zam. Kutno. 216-k
ZGUBIONO książeczkę wojskową RKU — Kutno oraz leg. Zw. Zaw. — Wesolowski Józef zam. Zleszyn pow. Kutno. 219-k
ZGUBIONO książeczkę Zw. Zaw. Służby Zdrowia Nr 2222b — Staniewska Feljcia zam. Kutno ulica Troczeńskiego 16. 213-k

Uroczyste akademie poświęcone 32 rocznicy Rewolucji Październikowej odbyły się w całym województwie

KUTNO — W dniu 4 bm. kolejarze kutnowscy urządzili uroczystą akademię dla uczczenia Wielkiej Rewolucji Październikowej. Uroczystość tę zagalął prezes Kola ZZK tow. Fangrot witając przedstawicieli Partii, Zw. Zawodowców, oraz wszystkich przybyłych. Referat na temat Wielkiej Rewolucji Październikowej wygłosił przedstawiciel Wydziału Komunikacyjnego K. W. Łódź tow. Kociemski, który przedstawił zebrałym wysiłek, jaki klasa robotnicza Rosji, na czele z WKP (b) musiała włożyć po obaleniu zgniłego carskiego aparatu państwowego w zbudowanie nowych form rządów oraz przeobrażenie życia gospodarczego, politycznego i kulturalnego Związku Radzieckiego. Klasa robotnicza na czele z Partią i jej przywódcą tow. Stalinem zbudowała potężne państwo socjalistyczne, które rozbiło faszystowskie grabieżców i wyzwoliło wieś z rąk państwa Europy, a między innymi Polskę. To pozwoliło narodom wyzwolonym na zbudowanie ustroju Demokracji Ludowej. Przykład Rewolucji Październikowej promieniuje na cały świat podrywając klasę robotniczą do walki z kapitalistami.

Na część artystyczną akademii złożyli się utwory i pieśni radzieckie w wykonaniu orkiestry, chóru i solistów ZZK.

F. K.

ZGIERZ — Dnia 6 bm o godzinie 18-ej odbyła się w Zgierz ogólnomięjska akademie poświęcona 32 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Referat związany tematycznie z tą rocznicą wygłosił wiceprezes Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Zgierz prof. Cink.

Liczne akademie i odczyty odbyły się we wszystkich większych fabrykach i instytucjach m. Zgierza.

I. M.

ZELÓW — Dnia 5 bm. o godz. 15-tej w sali teatralnej przy szkole Nr 1 w Żelowie odbyła się uroczysta akademie poświęcona 32 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Referat o znaczeniu Rewolucji

Październikowej wygłosił przedstawił KW PZPR tow. Wojciech Walczak.

Część artystyczną akademii, składającą się z deklamacji i śpiewu wykonał zespół artystyczny z PZPB w Żelowie.

Po akademii odbyła się zabawa ludowa.

W dniu 6 bm. w tej samej sali akademie ku czci Rewolucji Październikowej urządził Międzyszkolny Komitet. Akademia ta zorganizowana była dla rodziców dzieci uczęszczających do szkół żelowskich.

W części oficjalnej referat zasadniczy wygłosił kierownik szkoły Nr 1, tow. Szymon Bińkowski. W części artystycznej udział wzięły zespoły szkolne.

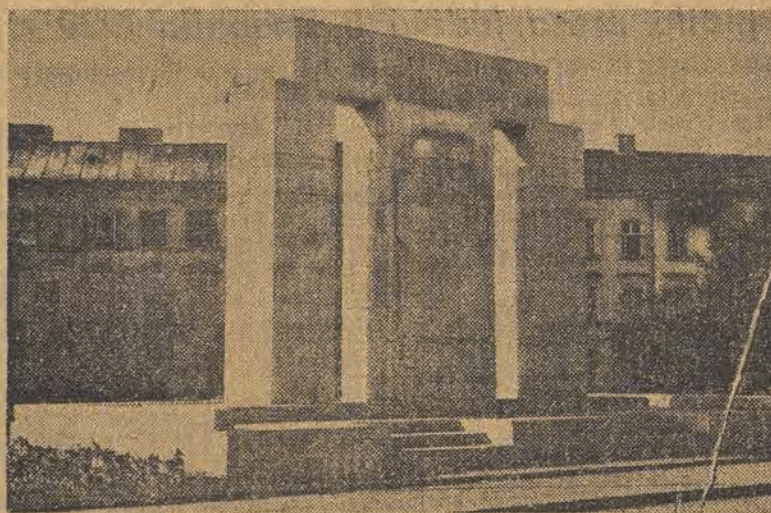
LASK — W dniu 6 bm. o godz. 14-tej odbyła się w sali kina „Bajtyk” w Łasku uroczysta akademie poświęcona Wielkiej Rewolucji. Referat o znaczeniu Rewolucji Październikowej wygłosił tow. Morawski. Poza tym przemawiali przedstawiciele ZMP, SL i Ligi Kobiet.

W części artystycznej produkowały się: zespół świetlicowy Związku Zawodowego Spółdzielców w Łasku i zespół artystyczny kursu spółdzielczego z Kolumny.

W tym samym dniu o godzinie 10-tej rano odbyła się akademie w sali Domu Ludowego w Ksawerowie. Referat poświęcony rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił tow. Walczak.

Część artystyczna wykonana została przez zespół Liceum Ogrodniczego w Widzewie.

Pomnik BRATERSTWA KRWI w Kutnie

W rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej nastąpiło w Kutnie odsłonięcie pomnika bohaterów Armii Czerwonej i Wojska Polskiego.

Fakt ten ma specjalnie głęboką wymowę. Otóż w Kutnie miał stanąć według zamierzeń pyszałkowatych przywódców hord hitlerowskich pomnik upamiętniający bitwę pod Kutnem 1939 roku i klęskę Armii Polskiej. Miał to być jeden z symboli barbarzyństwa faszystowskiego mających „ozdobić” Europę w miejscach, gdzie hordy faszystowskie odniosły zwycięstwa. Poczyniono już nawet plany i przygotowania. Nie upłynęło jednak wiele czasu, gdy radziecka Armia Czerwona przy boku której walczyły oddziały Wojska Polskiego złożone z żołnierzy, którzy w 39 roku ponieśli tu pod Kutnem klęskę, od Lenino aż do Berlina zwyciężyły zienawidzonych faszystowskich wrogów.

Napis wryty na pomniku głosi, komu został on poświęcony: „Braterstwo krwi przelanej za wolność narodu polskiego”. Na środkowej zaś części pomnika widnieją sylwetki żołnierzy: radzieckiego i polskiego.

Braterstwo krwi stanowi nierozłączną więź, która na wieki połączyła oba nasze narody.

Pomnik w Kutnie jest symbolem tej wieczystej, przypięczonej wspólnie przelaną krwią — przyjaźni.

Uczniowie szkoły TPD z wizytą w Śląkowicach

W wiejskiej świetlicy rozbrzmiewają radzieckie pieśni

Uczennice i uczniowie ZMP-owego II-iej Jedenastoletniej szkoły TPD w Pabianicach, przedstawiciele samorządu szkolnego wraz z zespołem artystycznym i ob. dyrektorką przybyli do Śląkowic z wizytą do uczniów tamtejszej szkoły.

Była to pierwsza wizyta tego rodzaju. Młodzież z Pabianic została serdecznie przyjęta przez kierowniczkę szkoły ob. Zgodową i uczniów.

Po podwieczorku wszyscy udali się na salę strażacką, gdzie zebrał się nie tylko uczniowie szkoły, ale i starsi mieszkańcy Śląkowic, by posłuchać piosenek, wierszy i recytacji o Związku Radzieckim.

Kiedy przebrzmiały ostatnie słowa piosenek i kol. Jachówna zapowiedziała koniec występów, 12-letni Józek, przewodniczący samorządu szkolnego, pięknie podziękował w imieniu szkoły śląkowickiej starszym kolegom ZMP-owcom za tak miłą wizytę.

Następnie ob. dyrektorka szkoły TPD w Pabianicach zaprosiła uczniów szkoły śląkowickiej na dzień 20 listopada do Pabianic, gdzie zostaną serdecznie przyjęci przez młodzież II-iej Jedenastoletniej TPD. Umówiono się, że za dwa tygodnie dzieci ze wsi Śląkowice przyjadą do swych przyjaciół z miasta. Zwiędzą szkołę, muzeum, będą na wspólnym obiedzie i pójdą do kina.

Przewodniczącą samorządu szkolnego

II-iej Jedenastoletniej na zakończenie wieczorku wręczył przywiezione w darze pisma i książki przewodniczącemu samorządu szkolnego w Śląkowicach.

Br.

NOWY CZŁOWIEK WSI RADZIECKIEJ
Nauka i technika na usługach chłopstwa kolchozowego

Naród radziecki, który stworzył społeczeństwo socjalistyczne i udościł kulturę najszerszym masom ludności zlikwidował też, trwające od wieków, zacofanie wsi. Szybko zaciera się w ZSRR różnica poziomu kulturalnego miasta i wsi. Podstawą tego procesu są ogromne zmiany, jakie zaszły na wsi w okresie władzy radzieckiej wraz z wprowadzeniem ustroju kolchozowego.

Chłopi w kolchozach przy prowadzeniu gospodarki zespołowej stosują najnowszą technikę oraz najnowsze zdobycze agronomii. Zmiana warunków pracy — to najważniejszy czynnik, który zapewnił rozkwit kultury wsi radzieckiej.

Już przed wojną używano w kolchozach 102 rodzaje maszyn rolniczych. Dziś miasto zaopatruje nadal wieś w coraz nowocześniejsze maszyny. Tak np. w III kwartale br. wyprodukowano traktorów o 54 procent więcej, aniżeli w tymże okresie 1948 roku, o 65 procent więcej kombajnów, o 35 procent więcej skomplikowanych młockarni itd.

Szybko przeprowadza się elektryfikację rolnictwa. W ciągu 1947-48 r. wybudowano 11.417 elektrowni wiejskich. Istnieje wiele obwodów całkowicie zelektryfikowanych. Tak np. na Ukrainie po nad 3.500 kolchozów i około 1.000 stacji maszynowych oraz wiele warsztatów remontowych korzysta z prądu elektrycznego. W wielu kolchozach zelektryfikowano już młockę, czyszczenie ziarna, udój krów, strzyżenie owiec itd.; na polach radzieckich pojawiły się traktory elektryczne.

Zmiana charakteru pracy rolnika rozszerzyła widnokrąg radzieckiego chłopstwa, obudziła jego inicjatywę twórczą i potęgny pęd do nauki.

Państwo radzieckie przeznacza bardzo poważne kwoty na rozwój wiejskiej sieci szkolnej, na instytucje kulturalno-oświatowe. W roku 1914 szkoły wiejskie liczyły 6,1 miliona uczniów, z czego w szkołach średnich kształciło się zaledwie 14.600 dzieci. W 1939 roku w szkołach wiejskich ZSRR było już 22,1 miliona dzieci.

Na jesień roku bieżącego zrobiono poważny krok naprzód w kierunku rozwoju szkolnictwa na wsi radzieckiej. Dotychczas siedmiolatka obowiązywała tylko w miastach i osadach typu fabrycznego. Poczynając od 1949-50 roku szkolnego na całym terytorium ZSRR, zarówno w mieście jak i na wsi obowiązuje powszechne nauczanie siedmioletnie. 150.000 klubów wiejskich, czytelni, bibliotek ponad 4 tysiące okręgowych Domów Kultury obsługują wieś radziecką. Liczba tych instytucji, organizowanych i utrzymywanych na koszt państwa, rośnie z roku na rok. Równocześnie wiele kolchozów, zwłaszcza po wojnie, tworzy na własny koszt różnego typu instytucje kulturalno-oświatowe, m. in. tzw. wszechnice wiejskie.

A oto jeszcze jedna liczba, świadcząca o rozwoju kulturalnym wsi radzieckiej. Mieszkańcy okręgów wiejskich Republiki Ukrainy otrzymują codziennie 3,5 miliona rozmatych gazet i czasopism.

Na wsi mieszka i pracuje licząca inteligencja. Okręg krasnourfim

ski obwodu świerdłowski jest tego typowym przykładem. Wsie jego liczą 250 nauczycieli, 28 agronomów, 36 zootechników i weterynarzy, 28 lekarzy i felcerów. W ośrodkach maszynowych pracuje poważna liczba wykwalifikowanych specjalistów w dziedzinie mechanizacji gospodarki rolnej. Kolektywizacja, która wywołała potrzebę całego szeregu nowych specjalności, stworzyła też jeden z najbardziej popularnych zawodów — zawód mechanizatora.

Zmienił się również wygląd zewnętrzny wsi radzieckiej. Przed 20 laty na miejscu obecnego kolchozu im. W. M. Mołotowa (w kraju Altajskim) gnieździło się kilkadziesiąt nędznych domków chłopskich. Obecnie wszyscy członkowie kolchozu im. Mołotowa mieszkają w nowych domach, mają elektryczną wodociąg, a dookoła domu — ogródek. W kolchozie widzimy również piękne, duże gmachy szkoły średniej, szpitala, sklepu spółdzielczego, klubu, apteki, radiowęzła, poczty, zarządu kolchozu. Podobne zmiany zauważyć można w każdej prawie wsi radzieckiej. Obok budowy nowych gmachów użyteczności publicznej, coraz większa liczba kolchozów całkowicie przebudowuje swe osiedla. We wszystkich nowo wybudowanych kolchozach stąduje się osiągnięcia najnowszej architektury wiejskiej ZSRR.

Zniwelowanie różnicy poziomu kulturalnego miasta i wsi obok za-

cierania różnicy pomiędzy pracą fizyczną, a umysłową jest jednym z podstawowych warunków zwycięstwa komunizmu, który radzieckie masy chłopskie budują wspólnie z całym narodem. Dzisiejszy kolchoznik stosujący najnowsze zdobycze nauki przy uprawie roli, człowiek, który stale się kształci, a wolny czas spędza nad książką lub w amatorskim kółku artystycznym — to człowiek zupełnie nowego typu, człowiek, przed którym stoja otworem nieograniczone możliwości dalszego rozwoju.

Państwowe Zakłady Przemysłu Węglanego Nr 41 w Pabianicach przy ul. Armii Czerwonej 2 poszukuje:

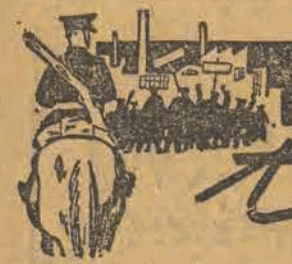
- 1 Technika Włókiennika
- 1 Księgowego b/lansistę
- 1 Majstra na drukarnię ręczną
- 1 Kierownika planowania

Oferty wraz z życiorysami składać w Wydziale Personalnym

TECHNIKA-GAZOWNIKA na stanowisko kierownika Gazowni Państwowej w Elku poszukuje
CENTRALNY ZAKŁAD ENERGETYKI.
Zgłoszenia z życiorysami należy kierować do Działu Personalnego C.Z.E. Warszawa, Al. Niepodległości 188, lub Zjednoczenia Energetycznego Okręgu Białostockiego, Białyсток, ul. Elektryczna 13. 2050-k

Wytwórnia Wyróbów Gumowych „STANDART” Sp. z o. o.
Łódź, ul. Bolesława 5, tel. 121-27
K-to Bankowe: Bank Zw. Sp. Zarobkowych Oddział w Łodzi Nr 2758

Krem lanolinowy «CORDEL»
usuwa opierzchnięcia, odżywia skórę, chroni cerę od ujemnych wpływów atmosferycznych
Do nabycia w drogeriach i perfumeriach 2099

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka 8 listopada 1929 r.

DWUNASTOLECIE REWOLUCJI

Dzienniki donoszą o uroczystych obchodach i wielkiej manifestacji w Moskwie. Obchód dwunastej rocznicy Wielkiej Rewolucji nacechowany był powszechnym entuzjazmem wielkich mas ludności, dzięki pomysłnemu zakończeniu pierwszego roku re-

lizacji pięcioletniego planu uprzemysłowienia ZSRR.

ŚWIĘTO ROBOTNIKÓW ŁÓDZKICH

„Republika” podaje, że „w Łodzi komunisty w dniu 12-jej rocznicy Rewolucji Październikowej odbyli kilka wieców w fabrykach i pod gołym niebem.

FABRYKANCY ODRZUCAJĄ ŻĄDANIA ROBOTNIKÓW

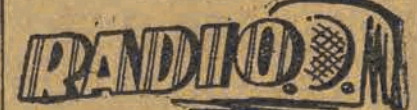
„Głos Poranny” zamieszcza tekst listu związku fabrykantów do Zw. Zaw. Włóknarzy. Fabrykanci odrzucają stanowczo żądania w sprawie honorowania ustalonej taryfy płac, nie zgadzają się na udzielenie dożywnych zapomóg, starym robotnikom itp. W zakończeniu autoryzji listu pisał, że „nie widzą potrzeby wspólnej konferencji z przedstawicielami robotników w powyższych sprawach”.

FRYZJERZY CHCĄ GOLIĆ W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Na walnym zebraniu cechu fryzjerskiego i perukarzy postanowiono domagać się zezwolenia na otwarcie zakładów fryzjerskich w niedziele i święta w godzinach od 9 do 12 w południe.

KRONIKA SKANDALICZNA

A oto kilka interesujących tytułów z trzech powyższych pism porannych. „Maż, żona i ta trzecia — 15-letni podłotek”, „60-letni starzec dopuścił się gwałtu na nieletnich dziewczynkach”, „Wstrząsająca tragedia właściciela Gumpolu”, „Samobójstwo w taksówce”, „Eksmisja dyplomaty chilijskiego” i „Polowanie reprezentacyjne w komorze cieszyńskiej”.

WTOREK 8 LISTOPADA

11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.04 Dziennik południowy. 12.25 Przerwa. 13.25 Program dnia. 13.30 Muzyka obiadowa. 14.00 „Z życia Węgier”. 14.15 (L) Komunikaty. 14.20 (L) „W świetle TPD” — pogadanka P. Baka. 14.30 (L) Muzyka rozrywkowa. 14.55 Audycja PCK dla chorych. 15.10 Audycja dla szkół popołudniowych. 15.30 Audycja dla świetlicy dziecięcej. 15.50 Muzyka rozrywkowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 (L) Aktualności łódzkie. 16.25 (L) Audycja Ligi Kobiet. 16.30 (L) W ramach audycji „W pracowniach łódzkich uczonych, artystów i pisarzy” — rozmowa z dyr. Teatru Nowego w Łodzi J. Merunowiczem. 16.40 (L) Interludium z płyt. 16.50 (L) Rozmowa z uczestnikami Rewolucji Październikowej. 17.00 Muzyka rozrywkowa w wyk. Orkiestry Rozgłośni Pomorskiej. 17.45 „Kronika SP” — audycja słowno-muzyczna. 18.00 „Z kraju i ze świata”. 18.15 Czeska muzyka kameralna w wyk. kwartetu. 18.40 „Wszelchnia Radio-wa” kurs I — wykład z cyklu: „Rozwój społeczeństwa ludzkiego”. 19.00 Pogadanka z cyklu: „Chiny — kraj starożytny”. 19.15 Mistrzowie „Bel-Canta”. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka taneczna i rozrywkowa. 21.55 (L) Felieton St. Brucza. 22.05 (L) Muzyka z płyt. 22.13 (L) Program lokalny na jutro. 22.15 (L) Recital altówkowy M. Szaleskiego, przy fortep. prof. K. Bacewicz. 22.35 (L) „Słowo honoru” — opowiadanie L. Panteliejewa. 22.55 Muzyka rozrywkowa. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na jutro. 23.15 Konkert muzyki poważnej. 24.00 (L) Konkert życzeń. 0.30 (L) Zakłócenie audycji i Hymn.

WYCHOWANIE FIZYCZNE I SPORT

Prasa warszawska o meczu Polska-Albania... W ataku jedynie Hogendorf i Baran zdali egzamin

Z wycięstwo naszych piłkarzy nad Albanją 2:1 nie wywołało radości w naszej prasie sportowej. Nie mamy powodów wznosić toastów na cześć naszej reprezentacji, nie tylko z powodu samego wyniku, ale przede wszystkim z powodu gry.

Mecz stał na bardzo przeciętnym poziomie. Przyczynił się do tego w znacznej mierze silny wiatr oraz słaba gra ataków obu drużyn. Albańczycy przewyższali Polaków lepszą grą w polu oraz opanowaniem piłki. Jednak atak zawodził zupełnie pod bramką. Zawzięte kombinacje i brak zaskakującego strzału, to przede wszystkim słabe strony linii ofensywnej gości.

JEDEN Z NAJSŁABSZYCH MECZÓW NASZEJ JEDENASTKI

Reprezentacja Polski zagrała jeden ze słabszych meczów w tym sezonie. Zawiodła przede wszystkim linia ataku, którego chaotyczna gra spowodowała brak łączności z pomocą. Polacy byli zbyt powolni, przegrywali większość pojedynków o piłkę i nie kryli dostatecznie przeciwników.

JEDYNIEM ŁÓDZIANIE ZDALI EGZAMIN

Atak był najsłabszą formacją drużyny polskiej. Z wyjątkiem prawej strony Hogendorf — Baran, która była jedynym inicjatorem ofensywnej gry napastników, pozostali zawodnicy, Cięślika rehabilituje częściowo pięknie strzelona bramka, w sumie jednak wypadł słabo, nie potrafiąc uwolnić się spod opieki pomocnika Spahiu.

Najsłabszymi z tej linii byli Wiśniewski i Swarcz. Ten ostatni nadbrał brak formy zbyt ostrą grą. Kohut, który zastąpił kontuzjowanego Barana, wniósł do gry nieco przebieżowości, a przede wszystkim wyróżnił się jako autor, pięknie strzelonej, zwycięskiej bramki. Mor-

darski, który zmienił pod koniec meczu słabego Wiśniewskiego, grał zbyt krótko, aby można było ocenić jego wartość.

POMOC SŁABA

Pomoc jako całość, nie zachwycała. Obaj boczni — Wierczok i Suszczyk — grali poniżej swoich możliwości, a przy tym zbyt nieczyście. Parpan w roli stopera był, jak zwykle, jednym z najlepszych w drużynie polskiej i obok tria obronowego przyczynił się w głównej mierze do zwycięstwa. Z obrońców lepszy był Barwiński, obaj jednak całkowicie wypełnili swoje zadanie. Borucz w bramce bronił pewnie i skutecznie i zasłużył również na wysoką notę.

ALBAŃCZYCY ZAWODZILI POD BRAMKĄ

Reprezentacja Albanii zademonstrowała grę w nieco przestarzałym wydaniu. Goście grali krótkimi, dol-

nymi podaniami, gubiąc się w zawyżonych kombinacjach pod bramką przeciwnika. Niemal zupełnie nie widzieli się długich podań na skrzydła, szybkiego przetrucania gry i przebojowych wypadów napastników.

NAJLEPSZY L. BORICI

W ataku najlepszym zawodnikiem, odbijającym się wyraźnie od współpracowników, był L. Borici. Jako środkowy napastnik był on inicjatorem wszystkich akcji ofensywnych, a zmieniając stale pozycje, stanowił trudnego do upilnowania przeciwnika. Pomoc, podobnie jak i reszta defensywy gości, grała dobrze. Boczni pomocnicy potrafili utrzymać stałą łączność z linią ataku i zasilać ją celnymi podaniami. Trio obronne było najsilniejszą linią drużyny albańskiej.

BRAMKARZ GOŚCI PODBIŁ WARSZAWĘ

Deskonali bramkarz oraz obaj obrońcy wykazali, że mogą być trudnym przeciwnikiem dla najlepszych drużyn europejskich.

Nowy rekordzista świata

F. Wanin (ZSRR) w biegu na 30 km. ustanowił nowy rekord świata w czasie 1:39,14.6. Dawny rekord wynosił 1:40,46,4.

„Bratislava” wciąż prowadzi

PRAGA (obsł. wł.). — Niedzielne spotkanie piłkarskie o mistrzostwo Ligi czechosłowackiej, przyniosło na stopę wyniki: Sparta — Pilzno 3:1, Ostrava — Zylina 2:1, Trnava — Białystava 2:5, Manet — Kladno 4:1, Zidenice — Teplice 3:4, Bohemians — Slavia 3:1, Koszyce — ATK 2:3.

W mistrzostwach prowadzi Bratysława — 36 pkt. i st. br. 86:30, przed Spartą — 32 pkt. i st. br. 80:36 oraz Bohemians — 29 pkt. i st. br. 65:43. Do zakończenia mistrzostw pozostały jeszcze każdej drużynie do rozegrania trzy mecze.

Buhl utrzyma formę

KRAKÓW (obsł. wł.). — Rozegrany na bieżni stadionu miejskiego w Krakowie lekkoatletyczny trójboj sprinterski zakończył się zwycięstwem Buhla („Ognio Cracovia”), który wygrał wszystkie trzy konkurencje, uzyskując następujące rezultaty: 60 m — 7,1 sek., 100 m — 11,2 sek., i 200 m — 23,7 sek.

Buhl zdobył łącznie 2,252 pkt. przed Wątkiem („Ognio Cracovia”) — 1,954 pkt. Startowało 12 zawodników.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA

ul. Jaracza 27
We wtorek, dnia 8 listopada br., o godzinie 16 i 20 występ sławnego czterdziestoosobowego Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca Gruzińskiej Republiki Radzieckiej.

W środę, dnia 9 listopada br. o godzinie 18 występ sławnego czterdziestoosobowego Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca Gruzińskiej Republiki Radzieckiej.

Passe-partout nieważne. Bilety do nabycia w Towarzystwie Przyjaciół Polsko-Radzieckiej tylko dla członków.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY

ul. 11 Listopada 21, tel. 150-36.
Codziennie o godz. 19.15 „Rozbitki”, komedia w 4-ach aktach Józefa Bliżnińskiego, z udziałem A. Dymyży,

TEATR „OSA”

Trauguttia 1, tel. 272-70
Codziennie o godz. 19.30, w niedzielę i święta o godz. 16 i 19.30 komedia radziecka „Wzywa was Tajmyr”.

„LUTNIA”

Dziś i codziennie o godzinie 19.15 „Ptasznik z Tyrolu”, operetka w 3-ach aktach K. Zellera.

TEATR LALEK „PINOKIO” TPD

czynny codziennie — oprócz niedziel i świąt — w godzinach 11-15. W poniedziałki teatr nieczynny.

ŁÓDZKI TEATR ŻYDOWSKI

ul. Jaracza 2
W ramach Miesiąca Pogłębiania Przyjaciół Polsko-Radzieckiej, Łódzki Teatr Żydowski wystawia dziś klasyczną sztukę rosyjską — „Bez winy winni” Ostrowskiego.

KINA

ADRIA dla młodz. — (Stalina 1) — „Zaklęta narzeczona” — godz. 16, 18, 20

BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Mileczka barykada” — godz. 16, 18, 20 — film dozwolony dla młodz.

BAJKA (Franciszkańska 31) — „Pan Nowak” — godz. 18, 20 — film dozwolony dla młodzieży

GDYNIA (Daszyńskiego 2) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 47” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HELL (Legionów 2-4) (dla młodz.) — „Złoty róg” — godz. 16, 18, 20

MUZA (Pabianicka 173) — „Zakazane piosenki” — godz. 18, 20 — film dozwolony dla dzieci

POŁONIA (Piotrkowska 67) — „Gdzieś w Europie” — godz. 16, 18, 20, 21 — film dozwolony dla młodzieży

PRZEDWIOSNIE (Żeromska 76) — „Diabeł gra” — godz. 16, 18, 20 — film dozwolony dla dzieci

ROBOTNIK (Kilińskiego 187) — „Maskarada” — godz. 16, 18, 20, 20.30 — film doz. dla młodzieży

ROMA (Rzgowska 84) — „Świat się śmieje” — godz. 16, 18, 20 — film dozwolony dla dzieci

REKORD (Rzgowska 2) — „Młoda Gwardia” 1-sza seria; dla młodz. godz. 16, seanse normalne godz. 18, 20

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Cztery serca” — godz. 1:00, 18.30, 20.30 — film dozwol. dla dzieci

SWIT (Balucki Rynek 2) — Kino nieczynne z powodu remontu

TECZA (Piotrkowska 108) — „Sad honorowy” — godz. 16.30, 18.30, 20.30 — film dozwol. dla młodz.

TATRY (Sienkiewicza 40) — „Program składany” — godz. 16, 18, 20 — film dozwolony dla młodz.

WISLA (Daszyńskiego 1) — „Spotkanie nad Łabą” — godz. 17, 19, 21 — film dozwolony dla młodz.

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) — „Mileczka barykada” — godzina 15.30, 18, 20.30 — film dozwolony dla młodzieży

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Ali Baba i 40 rozbójników” — godz. 16, 18, 20 — film dozwolony dla dzieci

ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Panna bez posagu” — godz. 16.30, 18.30, 20.30 — film dozwolony dla młodz.

Zawikłana sytuacja w łódzkiej klasie A

Ostatnie zawody piłkarskie o mistrzostwo klasy A nie wyjaśniły jeszcze kto będzie jesiennym mistrzem okręgu łódzkiego. Kolejarz łódzki po ładnej grze z Włóknierzem ze Zgierza wygrał z nim przekonywująco, zamieniając się jednocześnie zwycięzami.

Concordia straciła szansę (po klęsce z ŁKS-Włóknierzem IB) na uzyskanie czołowej w tabeli.

Godny uwagi jest również fakt wygrania meczu w Kolużkach przez Spójnię (2:0, bramki zdobył Kozłowski z 10 min. przerwy). Jeśli Spójnia uda się wygrać mecz niedzielny w Piotrkowie z Concordią, zostanie mistrzem jesiennym okręgu. W wypadku uzyskania remisu, trzy zespoły, a mianowicie Kolejarz, Włóknierz i Spójnia będą posiadać po równej ilości punktów.

Boruta rozegra jeszcze mecz z Kolejarzem z Kolużek, lecz wynik jego nie wpłynie znacznie na ukształtowanie się tabeli końcowej.

Kolarze zobowiązali się realizować uchwałę Biura Politycznego KCPZPR

Zarząd Polskiego Związku Kolarskiego zorganizował w Warszawie dwudniową konferencję z udziałem przewodni i sekretarzy okręgów. Na obradach omówiono szczegółowo uchwałę BP KCPZPR i działalność sportowo-administracyjną Związku oraz zbliżający się w przyszłym roku jubileusz XXX-lecia istnienia PZKOL.

Przedstawiciele okręgów złożyli sprawozdania, omawiając wszelkie niedociągnięcia i trudności napotymane w pracy. Jak wynika ze spra-

wozań, główną bolączką kolarstwa jest brak sprzętu. Z całokształtem pracy Związku zapoznali zebranych przedstawiciele Zarządu PZKOL. Związek zamierza wydać w najbliższym czasie wyścigowe przepisy kolarskie.

Narada dała wiele pożytecznego materiału i wskazówek, które usprawnia pracę Związku. Zebrani uchwalili rezolucję, w której zobowiązują się do wykonania zadań wytyczonych przez uchwałę KC PZPR oraz nakreślają sposoby ich realizacji.

Mistrzowie świata i Europy w hokeju na lodzie

LONDYN (OBSŁ. WŁ.). — W dniach 13—22 marca 1950 r. odbyła się w Londynie mistrzostwa świata i Europy w hokeju na lodzie. Organizatorzy mistrzostw spodziewają się udziału 14 państw: Kanady, USA, Czechosłowacji, Polsk., Szwajcarii, Szwecji, Austrii, Belgii, Finlandii, Francji, Włoch, Norwegii, Holandii i Anglii.

Drużyny będą podzielone na grupy, w których zwycięzcy zakwalifikują się do rundy finałowej. Drużyna, która zajmie pierwsze miejsce zdobydzie tytuł mistrza świata, a w wypadku, gdy będzie to zespół europejski — również tytuł mistrza Europy. Jeśli pierwsze miejsce zajmie Ka-

nada lub USA, tytuł mistrza Europy zdobędzie następna w kolejności drużyna europejska.

Porażka hokeistów w Ołomuńcu

PRAGA (obsł. wł.). — Hokeiści polscy, przebywający obecnie w Czechosłowacji na obozie treningowym, rozegrali jako „Legia” (Warszawa) mecz z reprezentacją Ołomuńca, przegrywając 2:6. (1:1, 0:2, 1:3). Bramki dla „Legii” zdobyli: Ziąja i Skarżyński.

Tabela

Po uwzględnieniu ostatnich wyników, tabela przedstawia się następująco:

gier	st. pkt.	st. br.
Kolejarz (Łódź)	9 18:5	28:17
Włóknierz (Zgierz)	9 13:5	18:17
Spójnia (Łódź)	8 12:4	21:7
Concordia (Piotrków)	8 10:6	18:10
Związkowiec (Łódź)	9 9:9	16:14
„Emjeden” (Zyehlin)	9 8:10	15:22
Boruta (Zgierz)	8 6:10	19:18
ŁKS-Włókn. IB	9 6:12	13:24
Związkowiec (Tomaszów)	9 6:12	11:13
Kolejarz (Kol.)	8 3:13	12:19

Szwajcaria mistrzem świata w piłce rowerowej

KOPENHAGA (obsł. wł.). — W Kopenhadze odbyły się mistrzostwa świata w piłce rowerowej przy udziale 6-ciu państw. Tytuł mistrzowski zdobyła Szwajcaria przed Francją i Czechosłowacją.

Zespół czechosłowacki w składzie Sedláček — Danes wygrał w eliminacjach z Francją 7:5 i przegrał z Szwajcarią 0:3.

W pułi finałowej Czechosłowacy przegrali z Szwajcarią 2:3 i z Francją 1:3.

W. Ażaiw

Daleko od Moskwy

Za kilka dni Kowszow udaje się do Moskwy. Formalnie przygotowujemy wszystko i damy mu do rąk dokładne sprawozdanie — dwadzieścia stron maszynopisu, poza tym różne tabele, szematy, diagramy, wykresy. Nieformalnie jednak jesteśmy obowiązani przefiltrować w mózgu to wszystko, czego nie można będzie umieścić na tych dwudziestu stronach. Pomyślcie, dokąd Kowszow będzie. Przywołajcie na pomoc wasze sumienie i rozum! Gdy powróci stąd do swych oddziałów, starajcie się nie rozproszyć w różnych drobiazgach, starajcie się poprzez sito analizy przesiać cyfry, fakty i wnioski — jak to czyni kamieniarz — wówczas zostaną na sicie duże kamienie ważnych spraw, drobności natomiast odpadną. Załknij siedział obok okna, wchłaniając świeżość nadchodzącego wieczoru. Obserwował też z zainteresowaniem, jak słowa Batmanowa przenikają do świadomości ludzi, zaczynając ich niepokoić. Lśni w ustach Załkina złoty żąb: partyjny organizator, uśmiecha się, bo z twarzy zebranych można czytać jak z księgi. Niezadowolony Gręczkina ułotniło się, przestał wytrzeszczać oczy i rozglądać się wokół. Tania Wasilczenko słucha z napięciem.

311

Michał Borisowicz przypomniał sobie, jak z początkiem zimy przyjechała z punktu do zarządu i rozpoczęła walkę z nowym kierownictwem budowy. Hełz wypadków zaszło od tamtych czasów! Jak zmienił się ludzie! Załkind skierował spojrzenie na Fedosowa. I ten był wyraźnie zainteresowany. A przecież uważał zebranie za niepotrzebne.

„Należy złożyć sprawozdanie? To pocóż tyle słów? Złożymy sprawozdanie, nie to trudnego”. Owszem, ale nie tak, mój drogi sprawa wygląda...

Wyznaczając zebranie z Batmanowem, nie pokładał Załkind wielkich nadziei. Obaj wątpili, czy naczelnicy oddziałów po zebraniu wymyślą coś innego ponad dawne ustnowione, zwykłe formy sprawozdań. A przecież trzeba wzbudzić w nich niespokojną myśl o odpowiedzialności chwili! Trzeba, by zrozumieli i odczuli całą trudność misji Aleksiego! Niech nawet nie dodadzą nie specjalnego do sprawozdania Kowszowa, ale napewno osiągną w swojej pracy większe niż obecnie rezultaty!

— Shucham was wszystkich uważnie — rozległ się głos Batmanowa.

Stał przy oknie, z odrzuconą w tył głową i ognistym spojrzeniem ogarniał ludzi.

— Pragnę zatrzęsnąć się na konkretnych faktach. Zaczęno od głównego księgowego. Zarzucił nas cyframi, tak że niektórym mdło się zrobiło. Czy Kowszow powinien robić to samo i oszalać cyframi towarzyszy z Prezydium?

311

— Cyfry — to wielka rzecz, nie wolno ich lekceważyć! — rzucił dotknięty do żywego starszy księgowy, starzec z zadowoloną twarzą.

— Mam lekceważyć wasze cyfry? Nie, na to mi nie pozwala, ani wasz wiek, ani stanowisko! — uśmiechnął się Batmanow i wszyscy się roześmieli.

Tylko nie straszcie nas, towarzyszu księgowy, cyframi. W istocie swojej są one martwe i nie potrafią nas dogonić. Albo będą sobie drzemać w tece Kowszowa, albo prze fruną z ucha do ucha, nie dotykając głęboko tych, wobec których będzie składać raport.

A teraz — Batmanow objął spojrzeniem twarze zebranych — poruszamy na przykład taką kwestię: towarzyszu Stalin prosił nas, działaczy gospodarczych, aby przebudować, przestawić wszystko na wojenną stopę. I co żeśmy uczynili? Okazaliśmy nadzwyczajną, jak na pokojowe czasy, żywotność, w wielu wypadkach zrezygnowaliśmy z pomocy Moskwy nawet wtedy, gdy pomoc była prosto konieczna. Jak o tym opowiecie? Fedosow, was się o to pytam?

Fedosow wstał zaczerwieniony ze wstydu.

— Wiem. Wasyl Maksimowicz, co macie na myśli. Mam wiele do powiedzenia i mogę to wyrazić i cyframi i słowem: lwią część materiałów technicznych wyprodukowaliśmy na miejscu, nie ubiegając się o fundusze państwo-

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.

Telefony:
Redaktor naczelny 216-24
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 218-05
Dział partyjny 254-25

Redakcja pocztowa:
Dział korespondentów roboczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennejnych 216-42
Dział mutacji 223-29
Dział miejski i sportowy 254-21
Dział ekonomiczny wewn. 11-11
Dział fabryczny 216-19
Dział rolny 254-21

Redakcja pocztowa:
Kulpersta 172-51
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 22-22
Administracja 250-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50 i 114-75

Wydawca: RSW „Prasa”
Adr. Red. Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa”
Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-62.